

2009.11.19

பூரண நினைவு!

பூஜ்யஸீ சத்ருகு தூளி பாபா

ഗുരോർ ദീപം!

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவாணி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,

பவாணி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

தொலைபேசி : (04256) 227655

மின் அஞ்சல் : anlinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : குரு பூர்ணிமா 2012

பிரதிகள் : 500

அச்சிட்டோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

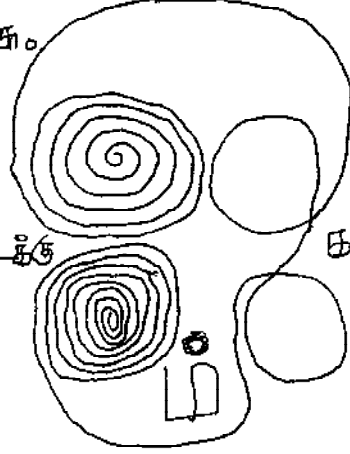
1. முகவுரை 1
2. ஸத்குருவின் அழுத்த துளிகள் ௩
3. முடிவுரை 101
௩. ஸத்குரு வாக்கு 10௩

எல்லாம் நீ!

ஸத்தியம் வசம்

(ஸத்திய வாசகம்)
தர்மம் சதம்

நானாய அடக்கம்

கருணை யோடு இரு.

ஸ்ரீஸக்திநவாடி துணை!
 நம்பினார் கெடுவதில்லை!
 கெடுவம் மறுஷயாமை!
 யக் பாவம் கக் பவகி!
 ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெய ஜெயராம் ஜெ!
 அகம் பிழம் மம் ஜகம் பிழம் மம்!
 அகமே எல்லாம்!
 ஜகம், பரமம், ஜீவர்குருமம்,
 சிறிதும் அில்லை!

ஸத்திய வாக்கை
 ஸத்தியம் பேசு.
 தர்மம் செய்.
 நாயை அடக்கு.
 கடுமையோடு இரு.

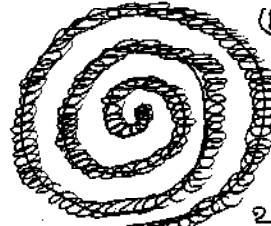
ஸத்தியம் பேசுவும், தர்மம் நூலுவதுமீ

முகவுரை!
 அன்பும்! அறிவும்! பணியும்
 நிறைந்த எம் ஆனந்த குழந்தைகளே!
 எம்மை! (நீ மத ரிய கீதையை!)
 ஸ்வய நா னுப வ நூலி

நம்பிக்கையிலி வைரக்கியம் கொண்டு.

சுவைக்கவர்களும்! சேவை
 (அது ஆனவர்களும்)
 கம்மை முழுமையாக அர்ப்பணம்
 (செய்திருப்பவர்களும்)
 செய்தவர்களும்! ஜீவன் முக்கிய

பெற்றுவிட்டீர்கள் என கூறுவாங்கீதி ஆசுவம வந்திக்கும்
 கருவதுகுன்றே! நடப்பது உவமம்! கருவ பாயா

சூழ்நடைகளை!

பாரிக்கிரம

பாரியூரணானந்தயாக்கிரை

யானதும் உங்களை நிமித்தம்

உங்களுக்குக் காக்கவே

ஸ்வயம் அதுபவகு எவதுவதற்காகவுங்கு

2

சூழ்நடைகளை! பாரிக்கிரம
 பாரியூரணானந்தயாக்கிரை
சூழ்நடைகளை! உங்களை நிமித்தம்
 எம்மிடம் உங்களுக்கு
 நிறைவு! யானதும் யானதும்
 உ...ண...ர்...கி...மே...ம்!
 உங்களுக்கும் அடங்கிவை!
 உ...ண...ர்...லா...ம்! சுப்பா

ஆர் உதயாக்கரை

யைதீதியுதிநீ

நிஷயஸ் நடத்தியபடி காணும்.

ஸயத்தியம் ஸ்ரீ சீ யோர்டு ஆ

அந்த உபயோகம் இவர்களுக்கும் எந்திரங்களாகும்.

உங்களுடைய மும்!

அவ்வக்கம்! நிலை வரையறை

உங்களுடைய யாம்! அந்தரீயா மியா த

இருப்பதால், உணர்ச்சியும், உணர்ச்சியும் கிணறு.

அவ்வக்கம் கண்ணாயும்

சூரண நிறைவு பெற்று விட்டான் என உணர்க.

ஆகவே?

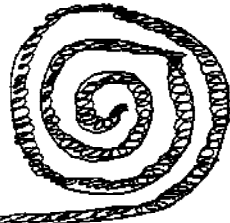
இனி மலர்களால் வர இயலாது!

என எது குறையுமே உள்ளி பாருகியணிந்து யென மக

கொண்டு, இவ்விதமுதலின்று பெறும் பெறும் கிணறு.

இருப்பதற்கும், உடம்பு பாபா.

1. இறைமே & குரு & பரமம்!
 2. ன்ணர்வோடு இரு.
 3. ன்சாந்த, பாந்த, பாசு
 4. ன்ணர்ச்சிக் கு அடிமை ஆகாதே.
 5. நண்பயும், பகைவயும்,
 6. ன்ணியுள்ளே.
 7. மறாமே பகைவன்.
 8. அறியே நண்பன்.
நினைந்தவன் 2 ன்ணந்தால் 2 ன்ணமுடியும்.

5 நன்மை யே எண்ணு
நன்மையாய் நடக்கும்.

6 மணி/வாணி/பண்ணி/வெறுக்காதே
இறைவா! இது பொதுமன்றி நிறைவு
கொள்.

7 தீமையை மற/தீமை இராது.
தீயவனும் இராள்.

8 அன்பினால் உலகம் உன் வசம் ஆகும்.
அதிகாரம் & அதிகம்
உன்னையே அழித்துவிடும்.

இதிலி கூறியபடி
உணர் அமலி இசிய

6

துணிய வோறதமயக் கதீ திர்
வினூந்தால். விப ரீ தமாமும்.
விளைய நூரும். சொந்தயந்த
பாசக உணர் ஓடி வி மும் உலகம்
தான் உதரியும் உணர்மம் மறையம்

உணர்மம் சிவன் சிவியல் விசு உணர்மம்

9 உண்மாணகந்தர் உட்பால்

அது அவன் மாணமாகிவிடும்

10 மனம் & வினை & விதியன்! அபிமான
விளையாட்டில் உலகம்

11 திட்டமிட்ட காரியம் திட்டமிட்டபடி

சுயவாருவநக்கும் விகிதாச்சாரப்படி

எவ்வளவுக்கும் பாறபகூ தொழிலில்லாமல்

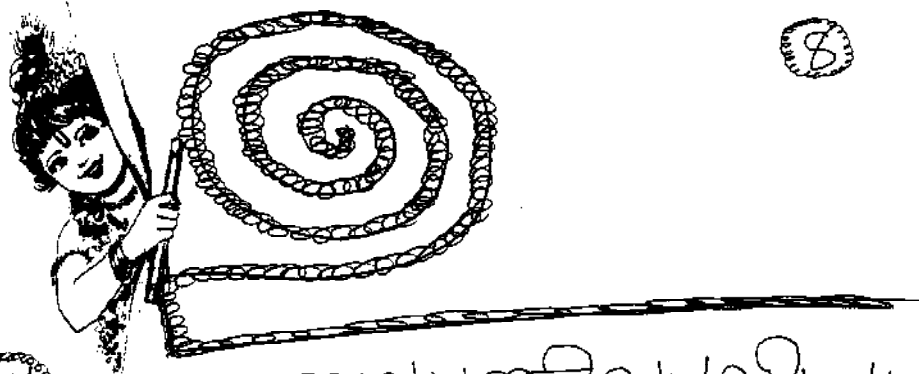
12 ஒழுங்கு முறையில் நடப்பதே உலகம்

இப்படி உணர்ந்தால் உலகம் ஆனந்தமயமே

12) வேண்டித் தக்கதறிவாய்நீ
 வேண்டியதைத் தருவாய்நீ
 வேண்டாததை எப்போய்நீ
 13) ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
 14) சர்வார்ப்பணத்தை
 சாதனையும் இல்லை.
 பரமமனார்ப்பணத்தை
 ஆத்மஞானமும் இல்லை.

அங்கு உ
 த... ஈ... மா!
 நிறை உந்றது.
 என் உரைக.
 மருசிய

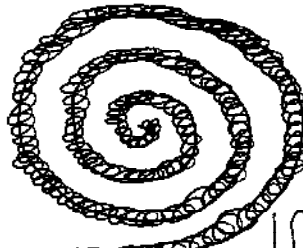

15 பொறுமை! பணிவு! விடுதல்
 கொடுக்கல்! ^{குறும் குறைகளி} மறக்கல் மன்னிக்கல் ^{வே}
 வாட்டி ^{வே} பொருமை! முற்கவனம்!
 அதிகாரம்! ^{வே} அதிகம்! ^{வே} வெகம்! ^{வே}

16 எல்லாம் பதுமைகளாகக் ^{காணம்}
 எல்லாம் மண்ணாக உணர் ^{அடியாக}
நானும் நிலயகீகீ! உணவும் நிலி நானும் ஆனம்

17 பிறருக்கு பொதிய்யது! ^{உபயம்} நானும்
நான் சாதிய்யது! ^{அத்யயம்} நானும்

உன் சுகத்தை வே போகியதாக கொள்வதாக

9

கிறை & குரு! உணர்வோடு
 சிறிது நுகரணிக் காரி:
 விளக்கித்
 காட்டுகே.

மாறா! உண்மையை

18 நெருக்குதேர் காண்பதை நம்பர இகம்

காது தேய்பதை

அமைகிற உண்மை யை நம்பி உடனே ஒரு
 முடிவுடன் வெசுவாதே தீர்ப்பளித்து
 விடாதே.

அங்கீகரிக்காதே தீர்ப்பளி ஆவாய்

19

நான! என்கால! விளவது!

A) சாந்த பந்த பாசுபுமியம்! ஆடு ம்.

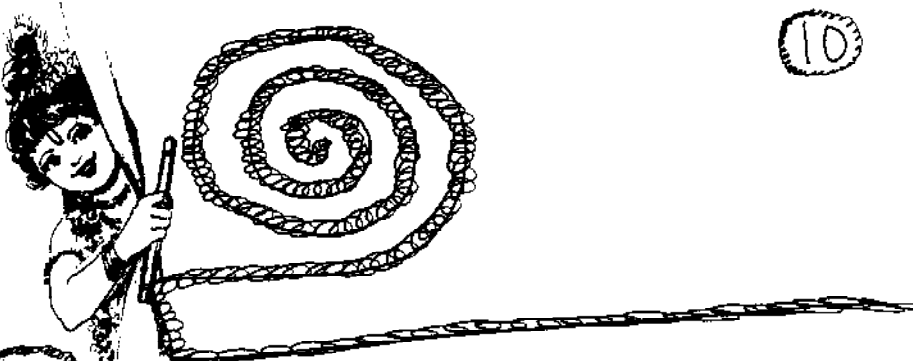
B) உடைமை! உரிமை! அகிநற ஆதிக்கம்! "

C) தாமம்! மோஹம்! ஆதவிய தொடி குணங் கறம்! "

D) புண்ணியம் & பாயம்! ஜனமம் மரணமுடி "

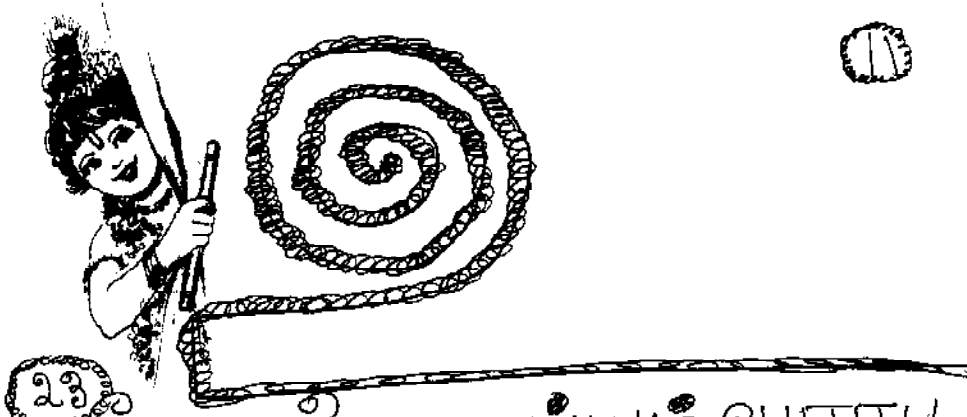
E) நாம நேய! ஜக ஜீவ! தொயற முடி "

F) முடிவாக ஜகதாசுருத்வம்! "

(20) மணக்கண்ணிறால் காண்பது!
 வேரடிமுடி/து வேரடிமுடி/ஆகும்
 அறிவுக் கண்ணால் உணர்வு
 ஸாந்தீ! அமைதி! கிருந்தியின்! ஆனந்தம் ஆகும்
 வாயுமுடி/மாயாவுடி! இணைந்தால்
 அண்பரண்பிரணி பிரம்மரண்டங்கள்.
 ஆன்மாவுடி/மணமுடி! இணைந்தால்!
 கணவின்/நாமருபி வாசுகங்கள்.
 (21) சர்வார்ப்பணக் கிறால்!
 மாயா

ப	ரி	பா	ஹ	ப	கு	தி	ற	து.			
உ	பா	தை	கு	றை	தி	ற	து.				
மு	டி	சீ	கு	லி	கு	ப	கு	தி	ற	து.	
ஆ	க	ர	ப	ய	ம்	ந	தி	க்	தி	ற	து.
கு	த்	தி	தி	ல	கு	வா	கி	ற	து.		

23) ந சாதனை செய்யும் போது!
 ஓ ன் வாக்கை விட!
 ஓ ன் வைப் ரே ச ன்!

உ... ன்... நா... ன... ஓ... ன்!
உள்ள நம்பியவர்கள் ரகசியம்

24) ஆசி ஸ்ரீ (கிடைக்க) வில்லையே என,
 ஆசி விறர் கொடுத்து வாங்குவதல்ல.

உலாபம், உள்ளத்தாலும், | ஸ்ரீ ஸ்ரீ!
தற்றுக் கொள்பள்ளம் உள்ள குடத்தை ஐயம்!
நீர்ப்படிவதைப் போல, ஆசி உள்ளை அடையும்.

உறவு! சுற்றம்! நட்பை! நீ
ஒதுக்காதே! வெறுக்காதே! நீ

ஒ...து...ந...கு...வா...யா...க!

உலகம் உன் பார்வையை விட்டு உறையுள்

26 ஆத்திரம் அறிவு நாசம் கோபம் சண்டாளன்

பதராதகாரியம் சிதற்து • கரும் தாக்கல் காவன்

ஒன்று செய் • அதுவும் நன்று செய் • அதுவும் அன்றே செய்

சந்தேகமே எதிரி • நம்பிக்கையே நண்பன் • பயமே

பலிகும் • நானினை தே மி வர்த்தி • எவ்வாம் நீ! உனதே!

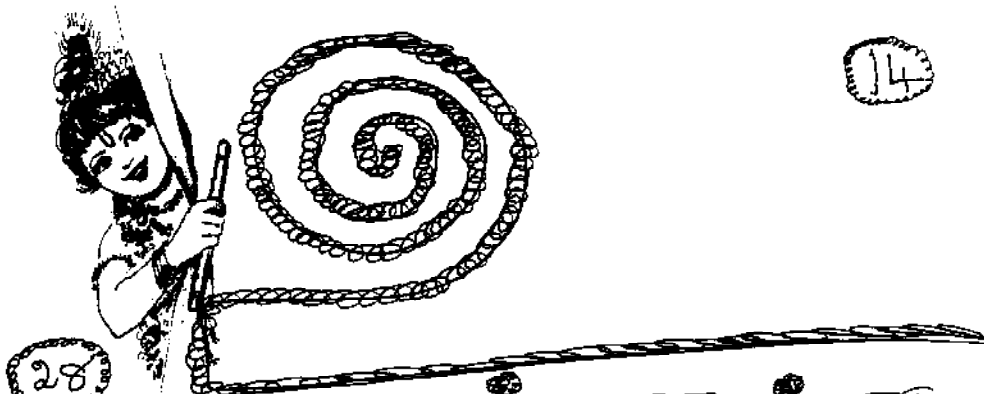
நிவர்த்தி • அடங்கிவல் அமரன் வம் பெறவாம் • வாகம்

வேண்டாம் • விட்டுக்கொடுத்தால் விடுதல்கள் மறையுள்

இருக ஸக்தியவாக்கை ஏற்கவுள்

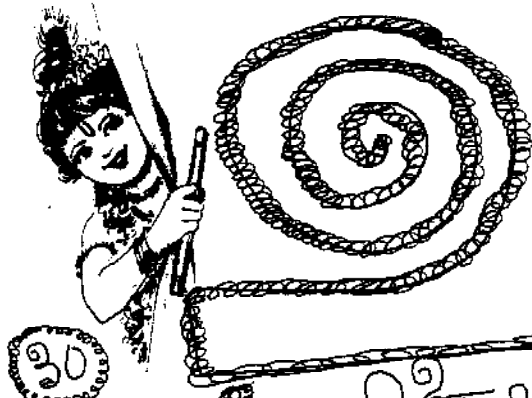

27
 பரமரூபி! சொல்லாபாயம்! செயலாபாயம்!
 நீ இம்சிக்கும்போது! அயர்கார்
 அனுபவிக்கும்! மனாவேதனையினால்! மனக்
 சாயம்! பழியாயம்! கிவகிவ தீவந் தோ
 ஆகவேண்டும்! நீ! நான்! எனதிரையும்!
 ஆத்திர, அவசர, வேகக்கிரையும்!
 செயல்படுவதால், கிவ்வவம் உண்டாகி உதனனார்.
 நீ! அடக்கம்! பணிவு! யொறுமை
 லட்டுக்கொடுக்கல்! மனநிலைக்கல் கிவகிவருடல்
 செயல்படால், கொடுக்கதை வாங்குகிறோம். எனனைக்கு
 வாங்கியதை கொடுக்கிறோம். முடியுத
 ரகாடர்
 அராது.

28 இறைவன் ரகா...ச...த...தா...ல்...
 " எ...ச...த...தா...ல்...
 அங்கு காரணம் கேட்காதே!
 அது பற்றி அவசிய ஆராய்ச்சி பற்றித்
 எல்லாம் நலமே! என எண்ணு.
 சந்தேகம் நாசமாகும். உண்மை புவகும்.

29 திடம்திடம்திடம்திட காரியம்!
 திடம்திடம்திடம்திட நடைபயனு கிற துணை
 திடம்திடம்திடம்திட காரியம்! அசைக்கூடிய
யாமலாகுகாவி
 துன்பம் & துயரம் & கஷ்டம் & கவலை! பயம்
புறந்தோடி விடும்
 அநாதம்! உன்னை அரவணகம்!

30

மனம் & வினை & விதியின்!
வினாயாடலே (ஓம்) உலகம்!

கவை சீன்றும் ; நாமமுமல்ல . நம்முடையதுமல்ல .

நாம் அசையும்! ^{கூலியிவ்} பரமகவானே!
யாம் அசையா ^{காவர்தே} பரமே!
^{எனதிடயது சூண்டாவ} ^{ஆனந்தமே}

31 ^{ஆனந்தமே} எய்தவன் இருக்க அம்பை நோகாடே
நீதேடியது உன்னைத்தேடி வருகிறது. நீ!
இம்சித்தது உன்னை இம்சித்திறது. நீ! ^{காமம்} காமம் வந்தியது
உன்னைக்காப்பாற்று கிறது. ^{என்பதை} என்பதை மறவாக்கே!

(பிரதமம் தேவனரி)

1 சதுர்முக பாணன் தைக்கும் சட்டை!

2 விகிவழி தருமன் ^{நால தேவரி} வயடும் கட்டை!

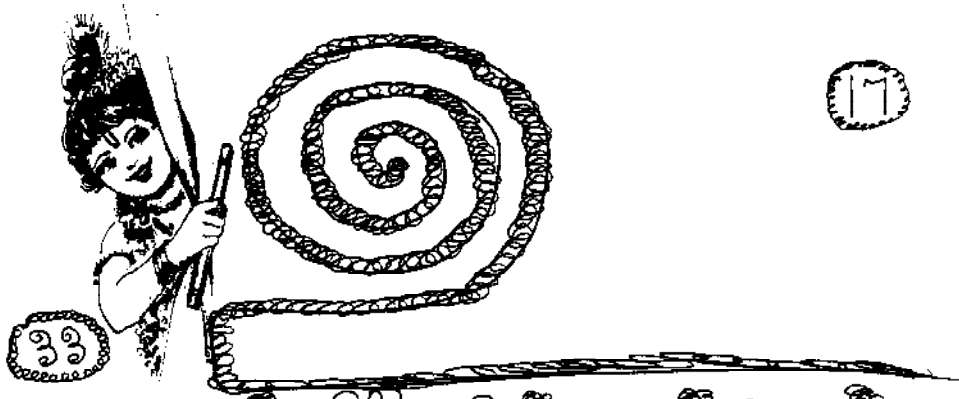
3 ஆசைக்கயிறுநில ஆடும் பம்பரம்!

4 ஜயானையக்கிடம், ^{பட்ட} ஜும் மரக்கலம்!

5 உளற்றப் புண்டை; உதிரக்கட்டை!

6 நாற்றப் பாண்டம், நாண்முடித்தொண்டிது!

நான் குடி ஆம்! சூனிபது இட்டையும்கொண்டிது.

காணாய் நிஸ்யஸ்பழம் உண்பு
 சுமைத்த " " இஸ்பி.
பக்தீ - உன் உபாஸகுருத்தியை, குர்த கியாதக்
கண்டால் அம்முத்தி உண்பு பழம்
அம் குர்த்தியை நாமாக உணர் நுகால்;
 அம்முத்தி அங்கும், கிங்கும்; எங்கும்; இஸ்பி
காணாய் - நாமஸ்பு ஐகஜீவனோற்றமாகக்
கண்டால்! உலகம் உண்பு
எல்லாம் பதுமை களாகவும்; அறவு மண்து
உணர்ந்தால் உலகம் இஸ்பி
மனைகியபரமே. பரமாதியயரமே
 அதுயேயாம். யாமே அத/எனஉளர்க.

ஜலம் என் குறியிடுவது
 ஜீவன் முக்கியமும். 18
 சிவஞ்சுடைய நாமம்.
 பாறை என் குறியிடுவது
 விதேக முக்கி ஆகும் என்க.
 இவ் குறியினை யறிவாராயியகதுபின்
 உரினை நாம மறவறகடைய
 குறியிடு கிருங்கள்.

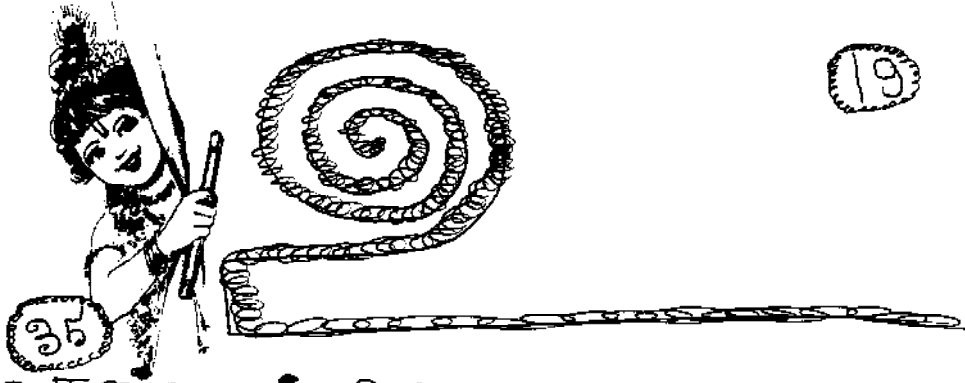
34 அகண்டானந்த!
 ஆழியில் அமர்ந்த நினை
 அகண்டபிரம்மானந்தசமுத்திரத்தில்

நீயும் சிவ்வாத குடஅளவுள்ள ஜலம் அமர்ந்த நினை
 அசீஜலம் உடனே மயமாகி மறைத்துவிடுகின்றன அகண்டம்

அகண்டமான ஆன்மாவில்!
 அமர்ந்த நினை பிரம்மானந்த அகண்ட

பால்வரை மண்ணின் மேல் அம்
 மண்ணில் கோணியுபாறை

அமர்ந்த நினை யாகும். அப்பாறை உடனே மயமாகாது.
 சிவநாவத்தில் மயமாகும். திவ்விதேக முக்கி. அது திவன் முக்கி.

கண்டவன் விண்டதில் கி. அகேபோலீ,

விண்டவன் கண்டதில் கி. அதன்
புயலாடுள்.

அறிவின் தீயால் கண்டே!

உணர்வு முன்பு பந்தை குள்.

இப்படி கண்டுணர்வு வனி நூபகவானி! தானே

ஆகிவிடுவதால் தன்னித்தானே!

மணம்! உடையவர்களுக்கு காட்டவும்!

வாக்கால் சொல்லவும்! ஆடியாது ஏ

பந்தமஹான்கள் செரிவார். ஆகவே கண்டவன் சொல்லுமுடியாது.

உலமானம்:- ஒருவாடுளி
 மீ நெருநிலுக்கு ச-டாகம் 20
 சொல்லுது உலமானம்
 உலமேயம்:- அப்படி சொல்லுது
 யா குறி! தின்னது தின்னது
 விளக்கிச் சொல்லுது உலமேயம்
 விளக்கிச் சொல்லுது உலமேயம்
 விளக்கிச் சொல்லுது உலமேயம்

① பொறுவின் நிலையில்! அதுவே

யாம்/யாமே அது! என ஆனவன்!

நா..... னி..... ஆகும்.

இவன்/நானாக! உடையவர்களுக்கும்!

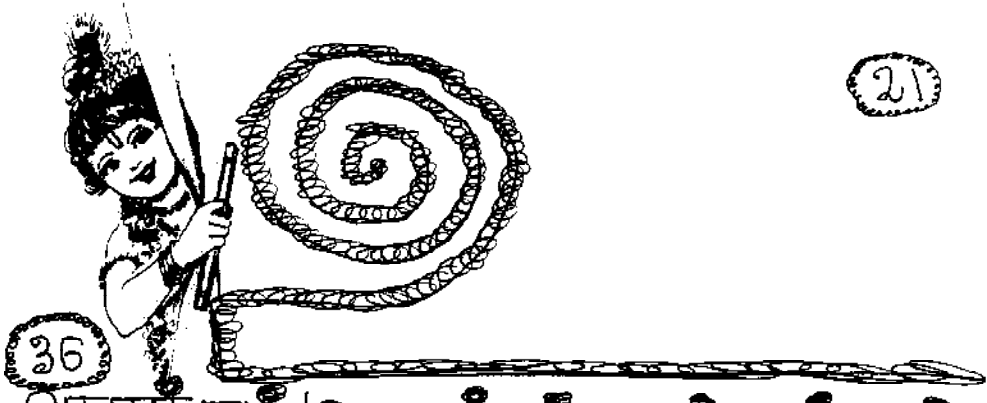
” அறிவை ”

வரியாயும்! வாக்காயும்! பரக்கை!

கண்டதாக! சொல்வமட்டான்.
சொல்ல முடியாது. இயலாது.

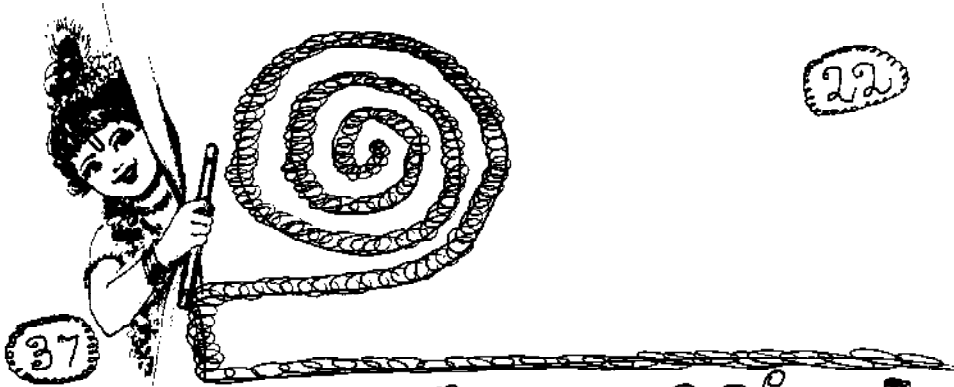
உலமான உலமேயங்களாவின் விளக்குவான்.

காண்காண்கைகள் இல்! சொல்ல முடியாது.
 ஆகவே நினைவுகள் கண்டகல் நினைவுகள்

36
 சொந்தம்/சொந்தத்தால் பந்தம்/
 பந்தத்தால் உறவு/உறவால்
 பா... ச... ப... ப... சை
 தாய்தந்தையருக்கு அவர்கள் குழந்தைகள்

ஆண்டிபெண் சொந்தம் ஏற்படுகிறது. இவ்விருவர
 சேவக வரும் மருமகன் & மருமகன்! வடிவில்,
 பந்தம் ஏற்படுகிறது. இவ்விருவர நட்பில் வரும்,
 மாமன் & மாமி! மைத்துனன் & மைத்துனி!!
 வடிவில் உறவு உண்டாகிறது. விரிவடைந்து
 இவ்வுறவால் நட்பும்!
 சந்திரமூலம் பாசப்பசையால் குருவசுபு
 யினைக்கிறது.

மேலேகூறிய பாசப்பசையின்மூலம்!

அதாவது வித்து/நுகரிந்தும்

சம்பந்தத்தால்! ஆனது என் உணர்வு.

விக்கநுகரியில் கவந்தது!

ம... ன... ம் & க... லி ஆனது என் உணர்வு.

இதுவே கலியுகத்தின்/சிவிய அந்நிழல்தாம்.

கலைநாசமாக வேண்டினதா? எல்லாவற்றினும் அந்தர்யாமியாக அந்த

இருவனே உள்ளானம் அவையின்றி அனுகூலம் அசையாது.

அதே அங்கு, எவ்வோருந் நல்வாழ்க்களே ஊர்ஜிதம்

என்பதுதவிர, எவ்வோருந் நம்மவர்களை/நடப்பதெல்லாம் குவலம் என அடங்குக.

38 நான்! எதைதான் தீர்மானம் செய்தால்

யொன்தை! யொருளோ! உணவோ
தீர்மானம்! செய்தால்! நிலைகண்டு!

புண்ணியம் & பாயம்! பவதீ தீர்மானம் செய்தவர்க்கு
கொடுக்கும்! உருகும்! உருகும்!

மேலே உள்ள நாமம்! யொருள்கிற நான்எதைதான்!

தீர்மானம்! செய்தால்! கைவாயம்! வைகுண்டம் என்றும்

புது! முக்கிய தீர்மானம் செய்தவர்க்கும்! உருகும்! கொடுக்கும்!

பிறவாடுவியாகிய ஜீவன் முக்கியம்! கொடுக்கும்!

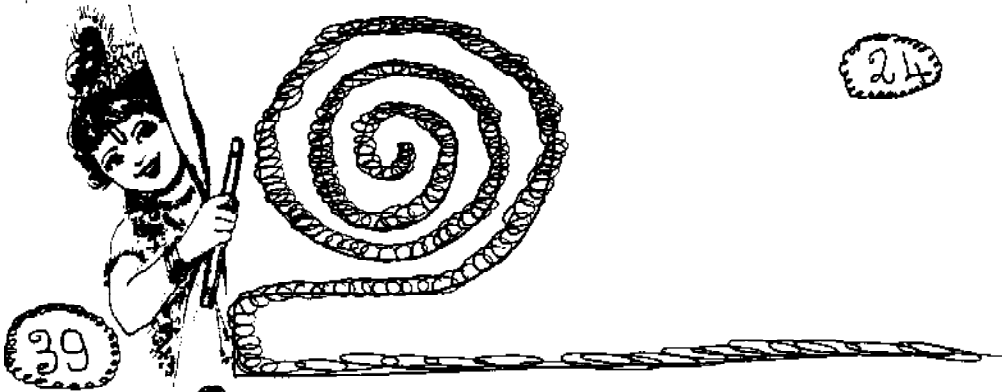
ஸத்தியவாகைதீர்மானம்! செய்தால்!

தீர்மானம் செய்தவர்க்கும்! தீர்மானம்

வாங்கிய வாக்கு! உருகும்! உருகும்!

ஜீவன் முக்கியம்! உருகும்! உருகும்!

கொடுக்கும்! கொடுக்கும்!

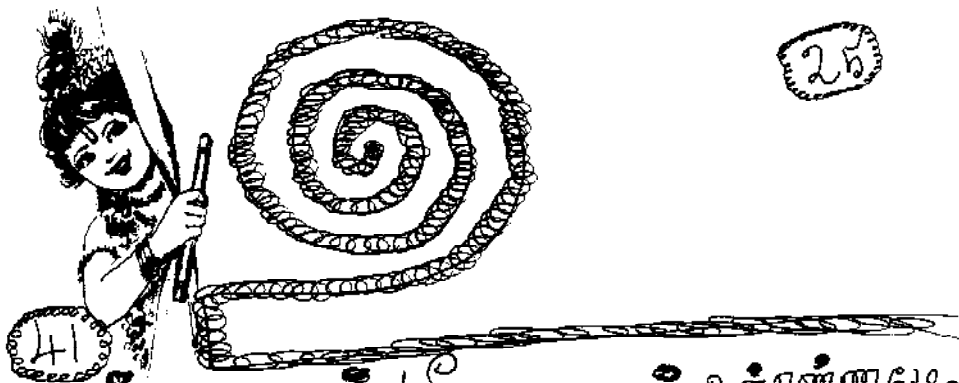

பலன் கருகி செய் உது காணம்! கருகி
 இவ் நிலை கண்டு புண்ணியயாபம் புண்ணிய
 சொ ஈ க் க ள் ந ட க த் தை கொ கு க் கு

பலன் கருகாமல் செய் உது காணம்! கருகி
 ய ந ழு க் தி யை கொ கு க் கு
 இவ்நாமமே யொருள் சம்பந்தம் கொண்டு கு க் கு

40 வானகதை (வேசு) எ னி ய து
 இடந்தகாடு போ னி று கு கு க்
 உள்ளே புருந்து விட்டால்!
 உவளியே உற முடியாது உறவியலாது

சுகவே வாககலகவனமாக இரு!

41 நன்னமயும்/தீமையும உள்ளண்ணமே.

நான் & என்னை & என்னது உறுப்பிடல்

இன்பதுன்பமாய்/ உலகம் தேறலும்.

சர்வாப்பணம்! அபயமாகி விடல்.

ஆனந்தம் ஆர்ன உன்னை அறிவீகம்.

42 வேடித்தால் துவேடி தேறலும்

உளிருப்பை உணர்ந்தால்

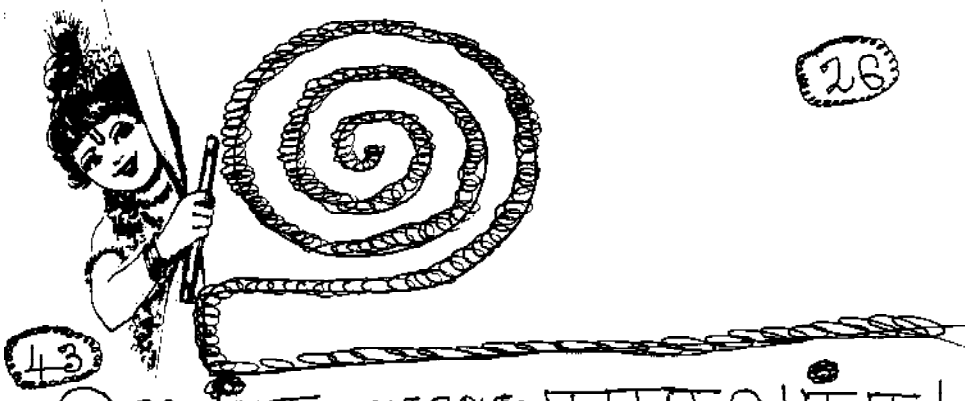
துவேடி மறையும உள்குறியல்

அவனே நாம்/நாமே அவன்/ என

உணர்ந்து விடல் நாமரு ஐக; ஜீவ தேவந்தீ

அதன் துவேடிமும் சர்வராசமரமே என

என்பாடு பதுமைகளாக மாறும்.

43

இறக்க அதாவது சாகவங்க!

இறக்க அதாவது சாகவங்க!

இறக்கபிழந்தநாளி!

இறக்கபிழந்தநாளி!

இறக்கபிழந்தநாளி!

இறக்கபிழந்தநாளி!

இறக்கபிழந்தநாளி!

இறக்கபிழந்தநாளி!

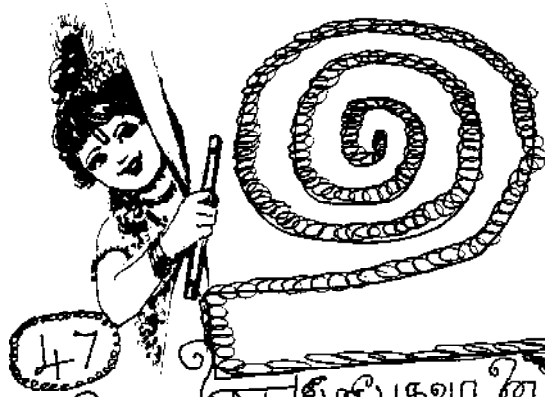
இறக்கபிழந்தநாளி!

45

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே | என்கு
 அநுகரம் | என்கு நரகம் | அநுக
 வாழ்க்கை சாகஸ்க்கே | என்கு
 அது இமாக்கம் | என்கு பரமக்கம் | அநுக
 து | வாழ | உரவி ல் | மனம் சாக | உநுகாய்
 46 பொறுமை | என்கு சத்யபுத்தஸ்யயு
 விருகாபகக்கும் | சுகநகிர கு
 எந்நீயஜம் | மன்க்கும | கா குடைய த குடியம்
 குநகம் குறாதிக் | மறககுமதஸ்யயு
 இந்நகடே | இது வேதஸ்யயு
 இந்நகடே | இது வேதஸ்யயு
 இந்நகடே | இது வேதஸ்யயு

47

அவணா! சாதிபதவானே! உணர்வம் உணர்
கருணா! உணர்வம் என உணர்வுத் தொண்டு
வினையாடல்களா! வேண்டாமாயினாலும்
வினையின் மனோபாரம்! உன் மனதை விட
நாசமாசும்! வினையம் நாசமாசும்
மணம்! வினையம் உலகத்தையுட்கு விருமி
வேகாகிவரும்! அய்யடி இவருவான! மணதை!
நாசமாசும்! வினையம் நாசமாசும்! அதுநாம்!
நாமே அது! வினையம் நாசமாசும்! அதுநாம்!
வினையம் நாசமாசும்! வினையம் நாசமாசும்!

48

உலகியக்கநிலையல்!
 ஒரு வாசல் அடையடால்!
 " " திறக்கவேண்டாம்!
 " " புடடால்!
 " " அடைக்கப்பாம்!
 கலியுகநியதியினிவிசி!

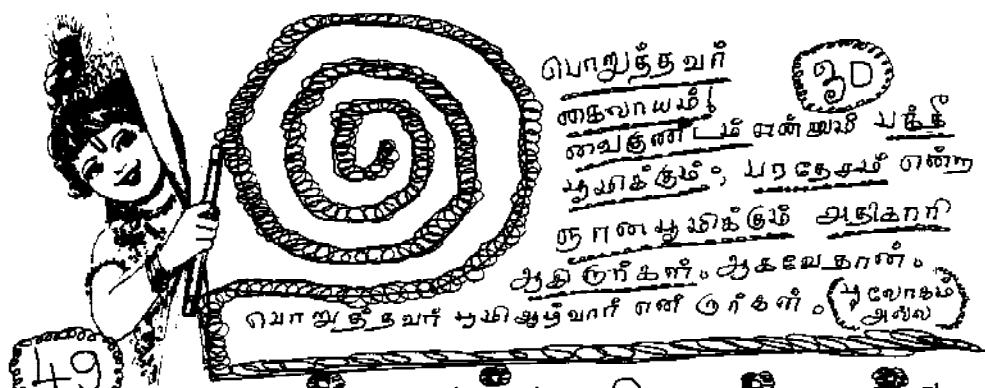
ஆ..... ஆ..... ல்???

திறந்த வாசல் அடையட்ட யினார்தான்

மறுவாசல் திறக்கும். மறுவாசல் திறக்கும் முன்

ஒருக்கும் வாசல்! அடைக்கப்பாம். அதற்கான

மனோசிர்மம்! ஆதிதிரிதா
 என்னைக.

49

யொலுத்தவார்புகிஆகுயார்

யொலுத்தவார்காடாழ்வார்

இருபழமொழி உண்டு

இதன் உயொருள் மனம்

புகிதான் அவர்களை ஆழிதறதேயன்ற

அவர்கள் புகியை ஆழவில்லை எனைக்க

நான்! எனது உய்யுட்குண்மையால் பிறழத்திக்

யொலுத்தவர் வறறுமை கில்வரவர் வறறுமை உன்றவர்

காமக்குறோல் எனது ஆறு குறைங்கு என்னுட

அடாந்தகாடாழல் சிக்கித் தவியார் அங்கேய அழுவார்

பொறுமை! அன்பு! கருணை!
 உள்நயர்! (எனக்கயம்) வாய்க்க வல்லோர்
 அவர் அறிவுடையோர் ஆவர்!
 அவருக்கு ^{மனம்} உயவுவகம் அமைதியாக! ^{அயங்கும்}
 ஆகவேதான் அவர் ^(புழ) நாடாழ்வார்! ^{என்றார்கள்}
 பந்தகவான் கமகிருவடி
 காண்பிக்கு அந் தேவனை அயங்கும் ^{நகர்} யு! ^{குறி}
 ஆனால் 2222222 2222222222222222222
 பந்ருநவேரோ! திருவடி... யைக்
 ரகா... கு... து! ^{தரிசிக்கவும்!} ^{சேவிக்கவும்!}
 தேவை செய்யவும்! ஆ... ப... கு... து!
 பக்குவ ஆன்மாவைக் ^{புகழ்பர!} ^{குத்தியை} ^{கொடுப்பார்.}

51 ஹரியம்! சிவனுமீ! ஒன்றியு!

இதை அஹாரியாதவன்! உரயிவ்

மணி! வரகுள்: - ஸ்ரீமந்யம் இவனும் ஒன்றே

இங்கு, ஹரி என்ற யாதவன்! (இடையன்) வாயினால்

மணியை தின்து; உவதை தரட்டினன்.

52 (சு) தொக்ததை வாங்குகியும்!

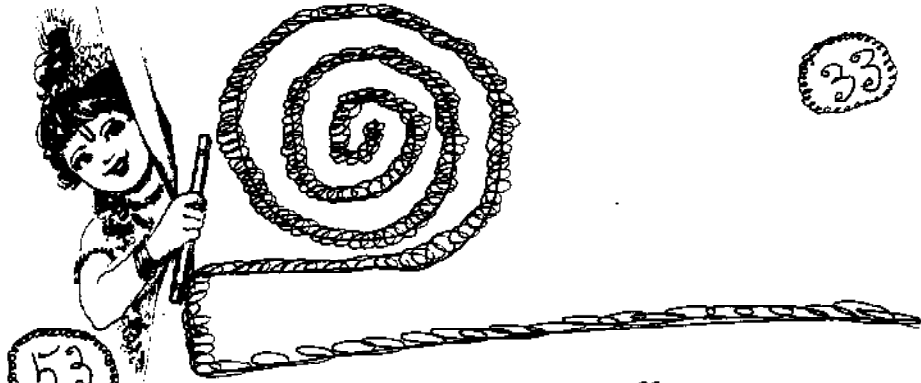
வாங்கியதை தொக்துகியும்!

2 தொன்றதை தொல்கியும்!

ன்தின்றதை தின்கினியும்!

ந் தாப்பற்றயதை தாப்பற்றுதிரும்!

இங்கு உருத்த என்னை கிருக்கிறது???

தர்ம ஸ்தாபனாத்தாய ஸம்பவாமி.

யு.....ஹே !!! யு.....ஹே!!!

தர்மம் மறந்து (அபுயவிலி - அது அபியாது)

அதர்மம் மெலோங்கும் போது; தர்மத்தை

நிலை! நிறுத்துவதற்காக அப்பொருளைக் கய்யோது;

யாம்! எம்மை! கோற்றுவித்து கீறகாக்கிலை

என கிடைசியில், பரியதவான் ஏசுரல்கிறாள்.

ஸத்திய ஸந்தல்ப ஏசாருயமான பரியதவரணை!

தர்மத்தை நிலைநிறுத்து! தன்னைத்தொலை

அவசே நலி 34

நிறுத்தப்படும்!

உலகம் வீணாகும் நலி

எனக்கு உலகம் உண்டாகாது

தோற்றுவித்துக் கொள்கிறான் எனக்கு என்னைமாடு?

உலகம் நிலையல்லாதது!!

எனவாடுள் யருகிற து. என்னை?

அவசேயே! நிறுத்தக்கூடியதாக உலகத்தை!

உன்னை! நலி நிறுத்தக்கூடியதாக???

உன் எண்ணத்தால் தான் உலகம் உண்டு

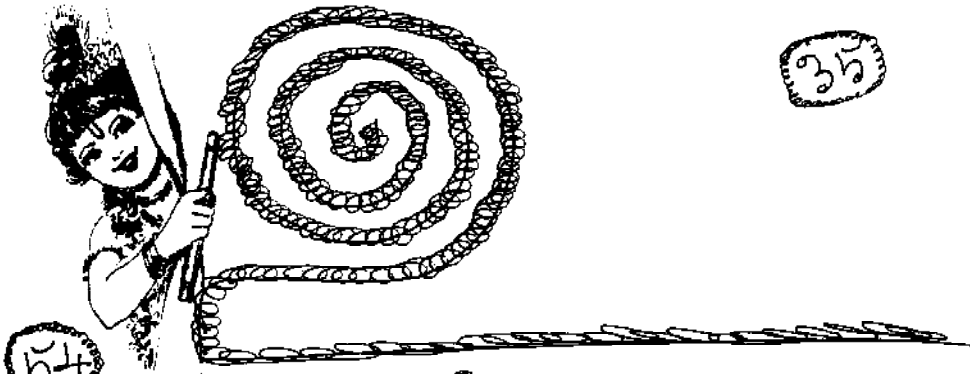
நி! அவன்! நாமாவில் வயித்து

எல்லாம் 99 சதவதனை உலகம்

உலகம் உனக்கு உலகம் கொடுக்காமறையம்

அங்கு உலகை தருக தும் வேலை இல்லை.

உனக்கு

34

நாமருப/ஐகீனோடு! ௨ ன் னி ன்
 வினைக்கும் போது, அது அறியாமை

இறைவனேடு! ௨ ன் னி வினைக்கும் போது,

அது அறியாவி! விடுகிறது.

முந்தையதுவா கீகம்! மந்தையது ஒரு மீகம்!

இவ்விருக்கம் ஐனமா/ ௨ ன்

அதுவேயாம்! யாமே அது/ அபரமார்த்தீகநிய
 தம்மையினைக்கும் போது

அது பேறியாவி! தீவன்ருக்கீன்

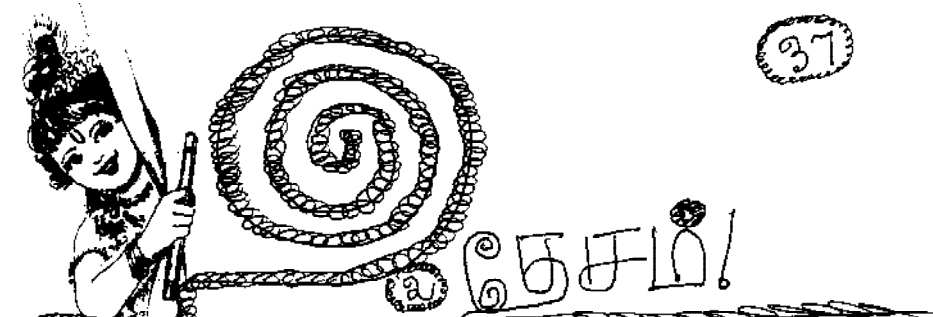
பிறவாநிலையை கருகாடுக்கிறது.

நாடி வினாடி என்பதுமீ ;
 நியமமும் / மணியு நாள் / வாரம் /
 மாதம் / வருஷமும் / யுகம் / என
 இல்லாத ஒன்றாகும். இவைகள் லாந்தகத்தை
 தெய்வீக தீதையுமீ !
 கிளைத்துப் பிணைத்து !

இருபடி ! இயக்கம் / மாற்றம் /
 மறைவு ! இவைகள் கணிக் கு மீ !
 காலக் கணக்காகும் / என
 இயக்கியது என்றோ இரு
 ப்பையுமீ ! உடைய அந்த ஒன்றுக்கு
 எந்த கால வகை நன்றியும் இல்லவே இல்லை

56 ஊர்! கமாமம்! நகரம்! தேசம்!

கண்டம்! எனக்கூறும்; அனைத்தும் அண்டங்கள்!

ஒரேமணமயமே!

மண்ணுக்கு அன்னியமாய் எதுவும் கிடையாது.

விநாயகேந்திரமே! விவகாயப்பிரச்சினையும்!

மனக்கற்பனையின்றி உருவானதுமே!

காலரகீத பரக்கிரம! மண!

ஓர் உதாரணமேயன்றி! உருவமைகொடும் நடையிவ்

மணம! அவ்வ... மணம... அவ்வ... மணம... அவ்வ...

57
 இது கொடுக்கல் & வாங்கல்!
 ” போ... க... கு & வ... ர... யு!
 டு த வி ய ன ய ம்!
 புண்ணிய பாபங்களையும்!
 ஸத்திய தர்மத்தையும்!
 விகிதர ச் சா ந வ் ய டு பா ந ப சூ
 டோ ஐ யி ல் வ ர ம வ் / திட மிட டு
 பகிர்ந்தளிக்கும்! ஆடு வியாபாரம் / ஆ
 காலரத்த பரத்திறகு! கிளை ஒன்று மலர்

58

வாக்கு!

இது ஓஸி ஆடம். இளைசு

ஓன்றுடன் ஓன்று, உராய் வதும்!

மறைகு கிணம் உட்பட, உயிரினங்கள்

ஓன்றுடன் ஓன்று சப்திய்தும்! பேசுவதும்

உராய்வதும் ஹோதுவதும் ஸப்தாராகதும்!

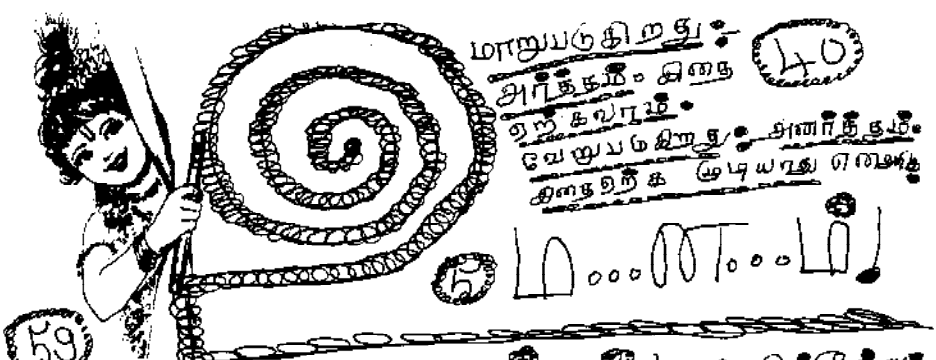
ஸப்திய்தும்! பேசுவதும்! அரங்கம் & அனரங்கம்!

இயல்பாக! வரும் இளைசு/நாமம்

கிவை அனைத்தும் தாரம்! தாரீயமாகவும்! ஆடம்.

தாரண! தாரீயமாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

இளைசு/ஓன்றுடன் உராய்வதும்! யாருக்குத் திடுக்கிடும்! எனை உணர்வு.

59 மணம் & புத்தி சிசுகம்! அகியதெழுதேகிசு
 ஒலோ! நினைகண்டு நாமம்! வேறுபடுகிறது
 மாறுபடுகிறது

நாம சூயம் கொடுப்பது மணம் ||| ஆகும்

அவைகளைப் பிரிவினைப் படுத்துவது புத்தி!!!

” உறுதியுடன் நினைப்பது சிசுகம் ”

கண்ணால் காணாததை மனம் காணும்
 காதால் கேளாததை நாமம்

நான்/என்னை! என்கால்!

மட்டுமே மனம்! தவறும் விரும்பும்
 தவறும் தடுக்கும்

மேலே கூறிய சிறகு அனைத்தும் பரமுமல்ல!
 பரமுமல்ல

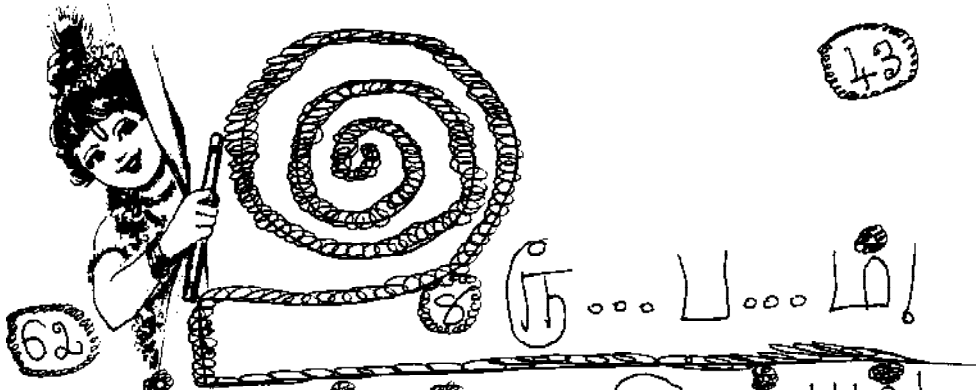
பரத்தில் உடலில் சி
 பர மி ல் லா ம ல் (41)
 உட லி ல் சி
 கா ய ம் உட ல்

(60) மணித இனம் உட்பட 84 லக்ஷம்!
 ஜீவகோடி கருமம்! பஞ்சபூதங்காரல்
 சோக்தை ஆன தன்மை யாஜம். புண்ணிய யாப
 வினா! சம்பந்தம் ஏதிரண்ட தன்மை யாஜம்.
 எகிரும் & புதிருமாக! பேசிய பேசியே!
 வழக்காடியே! உடலியல்! உவகையல்!
 ஓ ண்டு எந் நம்ப சிசய்யம்!
 தன்மை யாஜம்: வந்த, கிந்த, மறந், உறையல்!
 ; கா ய ம் எண்ற உட ல் பர கு ம ல் ல்
 பரமுடைய துமலல்/என உணர்த

61

இது இய்யடி இருக்கிறது! ^எ
 நிலையல்; ^எ தோற்றம் இருப்பது!
 உடையது ^{அது அளவகள்} நான்கு வோ!
 ரு தேயுள் ^{பெற்றுவிடுகிறது} இந்நாமம்!
 இது இய்யடிப்பட்டது, இது இன்னது செய்யம்;
 என்ற, இயக்க நிலையல்; ^{விளைவிடுகிறது} குணம்!
 நாமம் என பது ^{உடையல்} வாக்குவாரி!
 தோண்டும், அவனே! ^{அவனோ! அதுவோ!} விளை ^{சம்பந்தம்}
 ஆறல் கரவர்த்த ^{எந்தும்பந்தம்} பாரமோ!
 கிஸ்ரவன் ^{கி} அக்ஷடானந்தமாத் ^{கி}

62
 ஓ... ப... ம்!
 ஓ! நோற்றம் அகல் இரூபம்!
 உடையது எதுவோ அது! கயநகையன் நிசியல்
 ஓ! ரூபம் வயதுவது. கியநகையன்
 வடிவம் வயதுவது அவற்றை ஒன்றிடன் ஒன்றை
 இணைக்கும் வாறு! அந்த பெருகில்
 வடிவத்தில் நோடி குணாவதர்!
 மணநால்! கல்விகைய் படுகிறது. சிவைய
 அன்னிய வாயது எல்லாம்; சொர்க்கம் நுகய் சந்தம்;
 இணைமறை சிவநிகையல் சித்திகீகொள்கிறது.
 அறவீகாவாத் பாரததீகு கிணை வறவீறு சந்தம்.

நாளை | எனதாநீ | மனை
தனை கோஷ குணம்

என்னுவி | என்னகால்
அதிகாழம்! அதிக் கயர்!

கவியன் வகுர குணமுடைபுறது

9 கு ... ளி ... டி!

63 நோய்நிர்மூலகம்! கைய

எது எது; எவை எவை யானது ஆயம்; அவைகளின்

இயக்கம் & மனம் & சுவையை!

வைத்து (குணம்) கல் மிகைப் படுகிறது.

விக்குறைபை மனநொடி! குணம் உருகிறது.

” கவியின் வகுர! ”

இவ்விரண்டின் நாமப்ரகாரம்! விண்ணி நவி முக்தரம்

நாமப்ரகாரம் நாமமாவல்! குணம்! நாமமாவல்.

கவைய சூக்தம் கவைய சூக்தம் பரக்கிக்கு கவையவே கவைய.

45

64

குறியெழுத்து தொட்டுக் காட்டுவதும்!
 சூட்டி உணர்ந்துவதும்!
 தொட்டுக் காட்டுவது நாம ரூபம்
 உறவு சூழ்நடை நடை / செருந்த புந்த பாசிய மிகை
 மணி! மயான்! மயான்! மந்தம் வொலயிவொருக்கியபுகி
 இன்றார்/இன்றார்! இன்னது! இன்னது!
 சூட்டி உணர்ந்துவதும்
 மெலவ கூட்டிய அணக்கியும்!
 சார்வாந்தாயாமியாக/அந்த
 இன்னே அந்த ஒருவகை!

இருக்கிறான் & இயங்குகிறான்

முயற்சி

இருக்கிறது! இயங்குகிறது

என சுட்டி உணர்த்துவது ஆகவே எதை உரைக்க.

மேலும் (பரத்தை) அனைத்து! இன்னது! இன்றார்! இன்னுயிர்! இன்னுயிர்! இன்னுயிர்!

சுற்று இயலாது! சுற்று முடியாது! சுற்றுக்கூடாது!

மேலே கூறிய இயற்கையையும் அது!

அது முடியாது. அதை அறிய முடியாது. ஆகவே!

பொருள் இயற்கையின் விளைவாகும்! அதன் அறிவு அது! அதன் அறிவு அது! அதன் அறிவு அது!

47

அனுபவபாடம்.

காம திறை... குரு... உணர்... யோடு

நாவக்கம்! பாயுமும்!
 பணிபு! ளளிமை! கருணா!
 குறும் குறைக... மறத்தல்/மண்ணிசல்!
 மடிக் கொடுத்த... காம வலகுதல்!
 திறை குரு உணர்... நம்பிக்கைதயில் வை... தீயம்!

முற் கவன மினைமய
 ஆகிய இயத்தம்... கம் சாதனை யின்
 ஸ்வய அனுபவ போதனை! ஆக்கவே
 அனுபவ பர... ட... ட...

இய்யழிவேசு . இய்யழி வேசாகுத . இய்யடி நட .

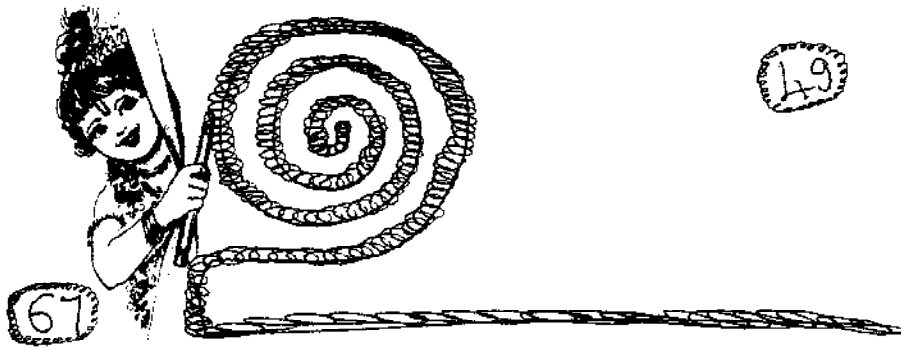
இய்யடி நடக்காதே . இங்கு வசம் வளம் / இங்கு வசம் வளம் .
இந்ததோச உறங்க வளம் . இத்த தோச உறங்க வளம் .
வேத வேத நூத ஸாஸ்திர நம்படி . மந்திர நம்படி நம்படி .
பத்தி பத்தி மந்திர மந்திர . ஒளி கிரகம் கிடத்திரை .
இறைமையே உனக்குத் துணை . மந்திரம் மந்திரம் துணையே .
நல்லவனே வேசு நடையக் கொண்டு . தீயவர்களை மீட்டி .
நீராமை அளவு உந்தியான் ! அந்தரணியாகவே கூடாது .

என இன்றுமே ஸனமார்க்க நெறிமுறைகளை

பின்புக்கு போகலாம் .

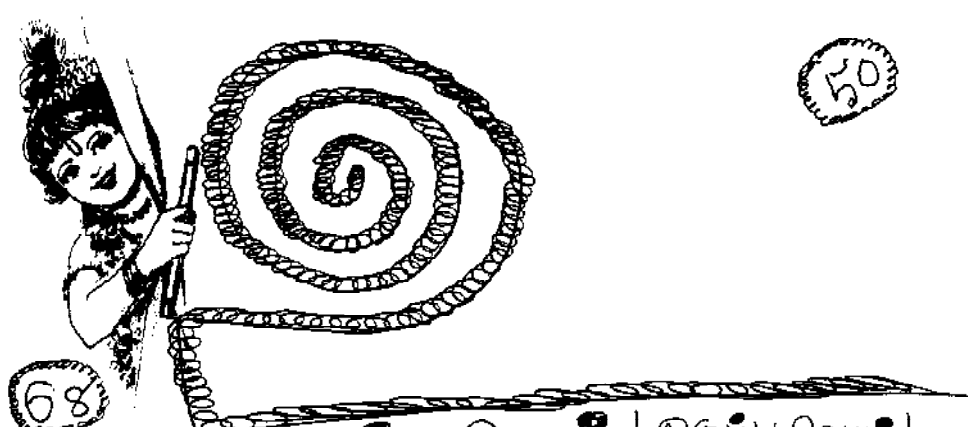
அவைகள் தாம் சாதககாமல் கிரகம்

ஸாஸ்திர பாடம் ஆகும் .

நயைதுவாகியதீவிர கௌரிய நதீ திய யாகீசுயபடி -

தொகுதகை வாநீ குபுதம்! வாநீகியநகநீ தொடுயேதுமீ!
 தொநீறகை தொநீயதுமீ! தினீற கை தியேதுமீ! நீ
 தாயிபநீறய அ உநீகீக ரயீயநீ று வதுமீ! அஹு
 விசகாமலீ துஹீகாக நடந்தாலுமீ; ஏலி?
 பழியாபமாகவுமீ! கஷ்டநஷ்ட வ
 பமாகவுமீ! கமும் துன்பமாக மீ தொ
 தாரணகீ ஏலீற ஏவலீ றுலீ? நான! என்னது!
 காரிய பநீறய! மோஹவேகம்!
 த வ தீ த முற்கவனமாசும்! எஹை
 சாவார்ப்பணம்! ய தி து ர ணை ய ர று ல்
 அ தீ த த தீ த ரீ வ ரு ச மர கு ய் ரை
 அ ன்

ரந்தனவே உன்னிடம்! கருவியுடைய!
இயல்பாக உன்விரைவின்மீது! கிடைப்பதில்லை!
கிவ்விரண்டையும் மறந்து, உன்பிரார்ப்பக!
வினையின்மீது, இயல்பாக! நடப்பதில்லை!
பிரலாபம்! உன் கருணையே!
தலை வணங்கி, உந்தருக்கொள்வாயாக.
சர்வார்ப்பணத்தொன்றை! ஐக்காசுருகுவம்!
சுரீவநாதமூர்த்தம்! அறவாகியே!
அந்நினைவில்தான்! அன்புநிறைந்திருக்கவல்லம்! அந்நினைவு! உந்தருக்கொள்வாயாக!

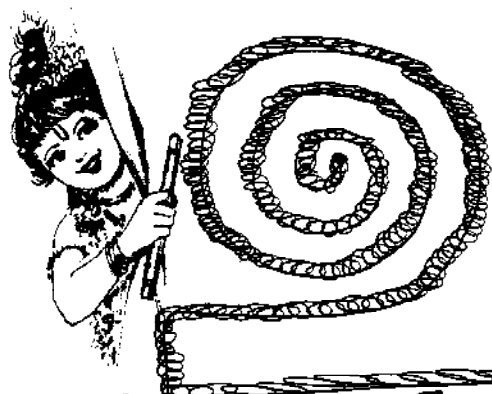
என் கதா / வசகத்தை சற்று கவனிக்க வும்.
நிலையில் வாத உலகத்துக்கு நியமனம் ஏன்?
பிரயத்தன பிடி உண்டா? என்ற கேள்வி எது வாய்?

இதனாய் வந்தி டமி டமி
இந்நா கம் ஆகம் / என அகம்

மாயா & பரம் : இவற்றின் சுருஷி உலகம்.
அ. ச. மா. அ. ச. மா.

” ” ” குடி நி நக கள்!
மீ பரமாத்மா & ஜவாத்மா ஆகம்
என அகம்
இ வ் வி கு வ நி ன் வி னாயா பு க க ட க ம்!

இவ்வுலகம்! ஆகும் ஏனை உணர் க்.

உலகமும்! அதன்விளிய ற்டெய் பெளரு ரீதந்

விளையாட்டின! நி ஷி த்த ஷ்;

வரும் & வருக்கும் & மாறுபட ியுறையு

நாமரூபம்/நிலையில்லாததுதான்
 னே?????

அவ்வழியட்ட உலகம் இருந்ததன்னை? போய்விட்டது

மனம் படைக்கோ! மனதின் விடியில்
 ம ட டு மே!!! அகம்பலகடார

உலகைப் பற்றியுக் கவலை கொள்கின்றனர்.

உண்மை புகழும்/ உணர்ந்த ஜாணியும்/ உலகைப் புகழ்
 விதாரம லையர்.

மணம்! ௧௩
உள்ள வறையல்
லகம் உயர்
மணம் நகந்தால், ”

75
உள்ளுடைய நான் என்கிறேன்

படம்/பதவி/பணம்/ அந்தஸ்தி லகம்

இவைகளில் உன்பால், போட்டி உபாச

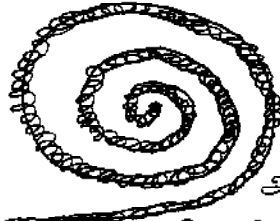
மையுலகம்/சொந்த, பந்த,
பாசப; பிண்ணெண்ணெப்பிரியு

யிறைத் திருத்தவேண்டி முற்கவனத்

திரையம்/விவகாரஸத்தியமான/
நாமநேபுஜகமானது/ இவ்வாதாக

இருந்தாலும். இருபுடையது போல் கோற்கும்

இப்பத்தர்கள் சானிதருடைய அருயவம்/

54

துளர்களின் இணையும் யிணை
ஆன தே சூக்திரம் அகலவரல்
ஆன்மாத்களின்

இணையும் யிணையும் ஆனதே அகலவரல் சூக்திரம்
ஆன்மாத்களின் இணையும் யிணையும் ஆன்மாத்களின்

அகலவரல் ரஸம்

பரவலிதழ் மானந்த சூக்திரம்

இது அகலவரல் ரஸம்

சூக்திரம் ஆகும் ஜலக்

திவலைகளின் இணையும் சூக்திரம் ஆகும்

திவலைகளின் இணையும் சூக்திரம் ஆகும்

அகலவரல் ஆன்மாத்களின்

இணையும் காலவரல் பரம் ஆகும்

திவலைகள் இலலை மானந்த இணையும் சூக்திரம் இலலை யோ?
அகலவரல் ஆன்மாத்களின் இணையும் காலவரல் பரம் இலலை யோ?

ஸத்குருவின் அமுதத் துளிகள்

அகண்ட ஐக்கியரஸம்

இது அகண்ட பால்வனமணி

ஆகும். இது விசேக முக்கியம்

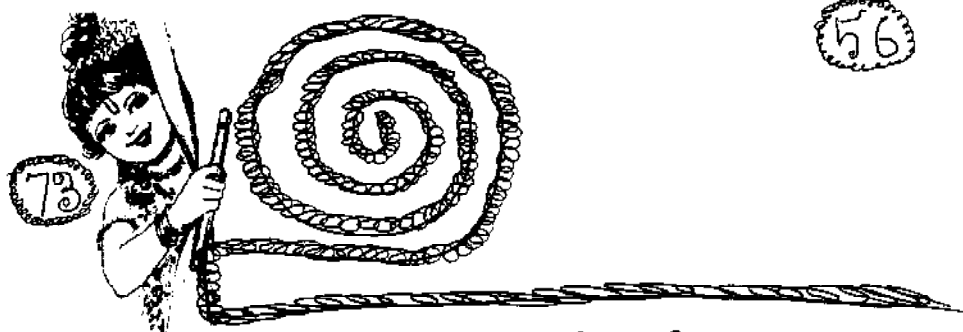
மணவிகள் அம்மயம் அம்மயம் அம்மயம்

மணவிகள் இணைப்பு அகண்ட

மண ஆகும்

விசேக முக்கியம் என மண் மணவிகள் கல்வியை அளிக்க
 மணவிகள் மண் அம்மயம் அம்மயம் அம்மயம்
 மணவிகள் மண் அம்மயம் அம்மயம் அம்மயம்
 பாபவதை மண் ஆனந்தம் விசேக முக்கியம் என மண் மணவிகள் கல்வியை அளிக்க

மணவிகள் மண் அம்மயம் அம்மயம் அம்மயம்
 அகண்ட பால்வனமணி இணைப்பு அகண்ட ஐக்கியரஸம்

அகண்டரதரஸமுத் ! அகண்ட ஐக்கிய ரஸமுத் !

சமுத்திரம் அகவுத் ! பாலவண்டி அகவுத் !

மாமாணைக்கால் விளக்கு வரதலவன்

மாபாமணம் பக்குவம் பகுதி தய்யலடு ;

நாசமாதி அநுபா குநீநீக்ககாத்தி

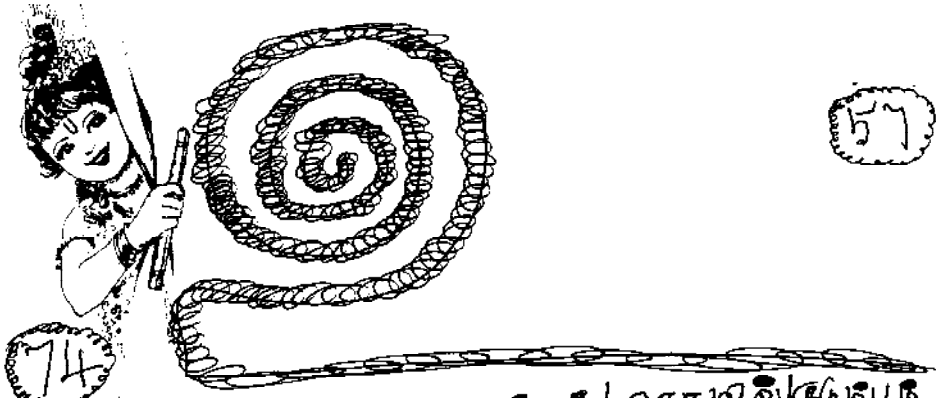
காரணம் - கண்ணால் காணும் இடம் யி ;

ஐயமும் மண்ணும் காணும் விருத்தியகூ

பஞ்ச ஆதவர்களில் அருத்தகூயும்; கியபடுதனிநிலைகொடுக்க

இதுவிளக்கத்தினால் மட்டும் இயலாது. இயலாது என உணர்க.

மணம்/பரவரணியலடு, நாசமாணம் என அறிக.

ஸார்! ஸார்! உறவு / சுற்றம் / தொழில் / குடும்பம்
உண்மை ஈயன / வாழ்ந்து தொண்டி குடும்பம்
ஈஜமான் என்ற ஒரு செய்வந்தன்.
மத்யகவரணை கவி என்ற மெய் உண்மையோ
அவனிடம் வேடி செய்து வந்தான் முறா வக
வசுத்தால் ஒரு பத்தன்.
ஈஜமான் :- இங்குள்ள உயிர் பற்றியோ அங்கே உண்
குடும்பத்தை பற்றியோ சந்திரனும் சிர குறது
தவிர தொள்ள மட்டே என்தி ருயே உன் வரு
தால் என்ன வரும் தொரியமா?
பத்தன் :- அந்த கவலை எம் குடும்ப தே வையிலே ஐயா !
அந்த கவலை எம் மத்யகவரணை ஐயா !
ஈஜமான் :- நான் இயம் உன் குடும்பத்தை உன்
மே அழித்த விலி யா வ உன் மத்யகவரணை உன் இயம்
உன் குடும்பத்தை யம் பாது காய் யா வ
பத்தன் :- புலமாத சிரித்து வட்ட என்தி இந்த வி தொழில்
மத்யகவரணை நம் மே அழித்த ரு இயம்

பூரண நிறைவு

என் வினையயும்! 58

உன் வினையயும்!

வைத்த/நீய்கவரணன் டாயர

கிற கட பட வேசி மயி கிற து யர

என் வேடுமய டிசல் திறனி ரன்று

பகலானி டு மய ர மசல் உரை

நாண்வகி டு மய நீ பகலானி டு மய ர மசல் உரை

என்குமான் :- உன் பதிகவரணன்! இந் த வி லு டு உ ரயில்

நான்! பார்க்கலில் வேடா?

பக்தன் :- நான் பதிகவரணன் ஐயா.

என்குமான் :- நான்? உன் பதிகவரணன்.

பக்தன் :- சிவமக ஐயா! உன் வேடம்!

என்னைது கரணன்! என் பதிகவரணன் என்மயும்!

என் குமபத் துதயும்! தன்னை இமைகாமபது போல்

இந் த வி லு டு உ ரயில் பார்க்கலில் வேடா.

என்குமான் :- நான் உன் பதிகவரணன்! இந் த வி லு டு உ ரயில்

கண வில் வேடா. என்னை பதிகவரணன்

என் கிறவே. இது ஒரு மடத் தனம் இல் வேடா??

பக்தன் :- மடத்தனம் இல் வேடா! மடத்தனம்

என்குமான் :- யாம்! நான்! என்னை! என்னை!

ரணணம்! சொல்! செயலிதழ் நாசம் செய்கோம்

அந்த விசயயே உம்மிடமும்! தீவர்க்கிடமும்! உவகத்திடமும்

புதுக்கொண்டி மருமைய! அநதா முகமாக!

உணர்வெனம் காணவில்லை! ஆறல் உம்கிடமும்!

தீவர்க்கிடமும்! உவகத்திடமும்! முண்ணியமாயத்தினை

வளியே டத்தககாண்கிறோம்!

உணர்வில்லை உணர்ச்சிக்கு அடிமை யாக வல்லீ

உணர்ச்சிக்கு அடிமை யானவருடும் கேட்கின்ற கோரியும்

சிவ காலத்தின்

விஜயமாய்க் சாதுகையால் நானி! திறைபுலமடமும் பத்தனித்திரிபுக்கு

குறியே பத்தனின் குருநயங்களை யாக வல்லீ அதே ரஜமர!

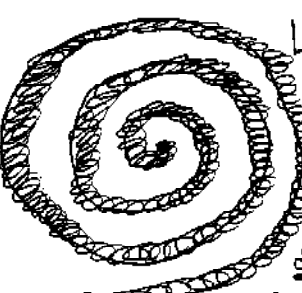
மாயா! அடைவீயெத்தெவ்விரவியியும் ரகஸியம்

ரணணவென்கு ல்மாயர பும்! மண ஆய்! கிணைந்தகரவ்

காரம் காரியங்கள் குறை வின் நடை மென்று உலகக குடித்ததும்

கருமியென்கேன் நடவழி உலகம்

மாயா விஷ்ணு 60
 தேர்மையரன்
 செயல்கிற எல்லாம் கிந்த
 மனம் உணராமையே
 காரணம் - இவ் காலம் அவ
 சரம் ஆதி பதி பட
 சூட்சுமம்! அதிய கவி கோடி குண லீகா லம்.

வினை & விதியின் விளையாட்டே இவ்

வகம் ஆகும். இவ்விரண்டையும் மாயா

இன்றே அநியம். திட்ட திட்டபடி பாடபகை

கோடி மில்லாமல், விகிதாச்சாமியடி முன் &

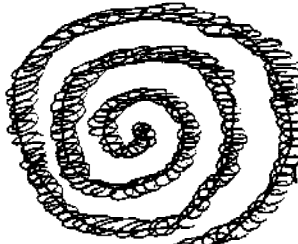
பின் நிபந்தனையாக அனுசரித்து, அமைதியாகவும்!

ஆனந்தமாகவும், இன்ப துன்ப கலப்பில்லாமல்,

கடமை முயற்சி தடுக்கவும். இயல்பாகவே!

தடதடம் சிறுமை படைத்து மாயா என அறிவாங்க

மாயா விஷ்ணு மகதை மனம் இருந்தாலும் மாயா விஷ்

இந்த மணதின்
வேகத்தை

இந்த மணசாஸை

அந்தத் திருந்த முடியலில் எழுந்த கை
பெய்கை

அந்த செயல்களை மனம் அறியாது. அறியமுடியாது.

அறிய இயலாது. ஆகவேதான் மனமறிந்து இயல்பான

நீதி நேர்மையான செயல்களை செயல்படும் இந்த

வேகாதிவேகமாகவும்! அதை

விருப்பவெறியாகவும்! ”

குற்றம் குறையாதவும்! ”

புண்ணியப்பாவின் களையவும்!

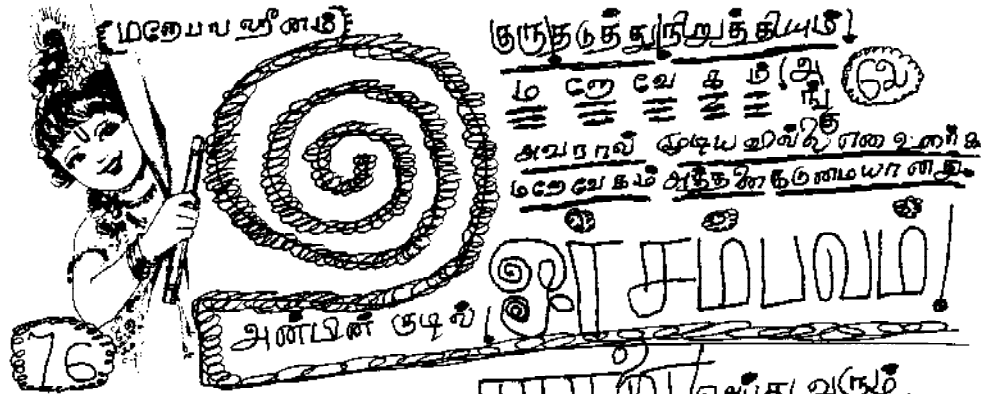
அதை ஜனனமரணச்சுழலில் விழுந்து

நீளமுடியாமல் சிக்கித் தவித்து வருவது மனம்
சரிவரவில்லை. இயற்கை தலைகீழான மனம்

என்று மனம் மாண்புடன் சொல்லுக.

மாண்பு

எப்படி
காணிகிறது
என்கிறது

76

இன்னிள் குடிலில் சாகு! செய்து வரும்,
 அன்பர்களில் ஒருவர்! தாமததையம் உற்று (குருவாக் கையெழுத்து)
 ஒரு தகாத காரியம்! செய்து விட்டார். அத்தகாரியத்தை!
 அத்துக்குள்ளே விளைவிக்கிறது! அப்படி
 அமைந்திருக்கிறதென, அன்பர்களிடம் ஸாந்தி சமரகரணம்
 எசல்லி விவந்தது போலும்?
 அத்துக்குள்ளே விளைவிக்கிறது!
 அங்கைய அங்கம்! அவராகிய அவனும்! மட்டுமே!
 அருவார். விளையார். மனோபகத்தோர் அருவார்.
 நிலை! அந்த, அத்துக்குள்ளே! திருத்து வகற்காகவும்
 விளைவிக்கிறார்! அந்தகாகவும்! குடியே

ஸத்குருவின் அமுதத் துளிகள்

வெளியிலிருந்து
நடத்தியபடி

63

எனினும் :- வெளி உலக

ஜீவிகளை வைத்து பாடம்

நடத்தியபடி :- பாடம் அவர்

அவருக்கெல்லாம் அவருக்குள்

உலகம்

குடிநீரைதருகக் குடிநீர்ப்பாடமாகவும்!

அமைபும் நுகித்தாக, அக்குடிநீரைதர
குடிநீர்தான்!

குடிநீர்தான், வறவேண்டாம் என குடிநீரைதர

நுகரார், அக்குடிநீரையின் தருகை (குரு)

விண்ணின் அக்குடிநீரைதர அனுபவபாடம்!

வெளியிலிருந்தே நடத்தியபடி, அருங்குரிய

கண்டனையை! அக்குடிநீரை வெளியிலிருந்தே

அனுபவத்து வெணை! துக்கம் தயரம்! துடிக்கம்
தவசி/சோதனை மலர்சோதனை!

நூங்க குடியாமல்! குடிநீர் வந்து கிதறி அபிஷேக

அக்குடிநீரை. அது மண்ணியி கெட்ட விதமாகவது.

பத்திரமாத பரதுகரீத 64

படவகுதிஞர் அரை

அவர் துந்தி ஒருவே அறிவார்-

உனையார் அறிய முடியாது அவர்

தீவம் அடைந்த தளர் கைய மடமை காண்பர் அறிவார்

ஐயா! ரசமித தவறுக்கு நனிகுத குண்டின
 அறுபலிக்கு விட்டோம் திருந்தி விட்டோம்
 இந்த ஒரு வேளி மன்னியுங்கள் இனிமறுதலில் இந்த
 தவறும் செய்வாட்டோம் எனக்ககறி அருகது

அங்குழந்தை ஓர்பக்குவமான!
 குழந்தையே! (அமைக்கே)
 அரைஅவன் இருவளே அறிவார்-
 தீவம் உனையார் செய்கு அறிவார்-

அக்குழந்தைக்கு அங்குதிய அறுவம் சுவாசிய அ வ ளுய்!!

மொன்ன பதிவ் :- அறிந்தும்! அறியாம ளும்!! இந்

ஐவாக்கா! இவ் சித்தாய் அதன் பவன் ியும்

அறுபலிக்கு அகவேள்தல் அய்யம் அறுபலிக்கு ரீத ரன்

வினா கணக்கு முடிவுதும் அறிவது தொடர் புறுமம்

ஸத்குருவின் அமுதத் துளிகள்

பக்ஷமரண குடந்தை (6)
 எப்படி தவறு செய்யும்கூடுவீ?
 உக்கவி யிவ் யாசித்தேன் அடி
 சதுக்கூடே என்ருதுயிவ் வயனை
 மொறணமூல், பணயெக மூல்!

புதைச்சென்ற லீதநீ நிவிடுமீ என அறிக
 இகழ்வ தவனம் உதவ.

சர்வார்ப்பண நியாயம்! வினைகணகரைக/

முடித்து வட்டி பின் உருவரயாகம் என உறிய இழுக்க
 வொட்டியை/

உருக்கி வில குடிக்கைகள் கேட்டனடி கவனித்தன!
 அறல் ஒரு குடிநீரை உட்கூடு குணியை யில கேட்டது.

அக்டுக்கை :- அன்புமயமான பரமர்! ஒரு சிறிய சூடுக கழி
 தாங்கினீ அனுபவ அமுத அறிவுரை யோர் எப்படி
 இருக்கிற து. என்கூல் :- குற்றம் குறை காண்கே.

அப்படி தண்டரவ்! மறக்க/ மன்னிக்கப்!
 பழகு விடக்கொடு என அடியடை யல்

↑ அமைகிறது. ஆனால் கிங்கு தாமதம் நடந்து கொடுக்கும்
 உதவா? நேர் எதிரி டையாக உதவித்தது

மண்ணியு கேட்டவுடன்
 ஒரு வீரர்களிடம்
 தன்பம் தீங்கி விடுமா?
 அகேதன் பக்தி தனிவன்கொடுக்க
 அவன் அனுபவித்த தீர்க்க வேலை
 அய்யடியாறவர்கள் அன்பு பட்டதன் தீருக ராஜ
 அறிக

எவ்வடி என்ருல்? அந்த அன்பரோ!! ஐயா!
 ருசியாமல் செவ்வடி விட்டோம் இந்த சூறையையும்

மண்ணியுங்கள்/ இதை இவ்வாறு

தவறு/ நடவாமல் பார்க்குதற்கொள்கிறோம்
 ரகசிய இருள் தாங்கள்

என தெருக்க தெருச்சுற
 பாராடுதமாக இருந்துவகாண்டு கொஞ்சமும் தருணை

காட்டாமல்
 ↑ அவர்கள் அனுபவித்த துன்பத்தை நீயும் அனுபவித்து
 தான் தீர்க்க வேண்டும் கணக்கு தீராமல்!

வளை கழியாது! என கொஞ்சமும் என்னை கிரகம்
 இவ்வாமல் செவ்வடி தீர்க்கவே? உங்களிடம் இயமே!

இவ்வடியா? உங்கள் உபதேசம் எவ்வருத்துக்கொது? 2222

இதைத் தவிர்த்து உங்களை அழகிய செய்தி அளிப்பேன்.

ஸத்குருவின் அமுதத் துளிகள்

நாங்கருக்கு கியமம் கிரியா?

புதல் :- கியம் உண்டு

அங்கு மணம் கிரியம் 67

அநுஷ்டானம் சிவகண்ட

செயல்படும் கருவி எந்தவிற்பனும்

பேரநிலை நிறைந்த அனந்தமூடன் கிருமீபோய்.

நாங்கள் கடைப்பித்த/கொண்டிரு எங்கிருக்கு

படேஜிதால் அது பஸனி/கருமம் என

அறிவுபாராய! தாளி தேடறுநீதவரையில!

சொல்லி விளக்கம் கேட்கு அக்டேசுநதை.

பைது சியம் :- தொகுநதை / நவீய விளக்கம் கொடுக்காய்

அநையம் சுவணாங்கி ஒருகருமம் உண்

மாணவன் நலியல்/எம்/அசிசியர்

நலியல் அப்பணிசய்ய எமக்கு

அனுமதிவழங்க வேண்டி மெனியு

உண்போன்ற மாணவமணிகளினி பாசம்புறியு வேண்டி

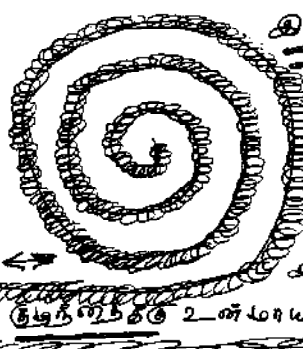
குறியிய :- மணம்! விதை! விகி! வசுக்கால் தவ குயி மாணவன்

நனியத்தையம்! கருவிகையம்! அசிசியர் ஒருவருக்கே உரிமை

உண்கு என உணர்ச்சு

பூரண நிறைவு

இறைவன் செயற்கை ரிசார்ட் வேரம்

இறைவன் அத்தவ ருண 66

குணவிகித ராசமி
 எசய்யவே அய்யாபாடகே
 வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வத்படேரு
 அனந்தகாலம் சீதிரைய சிக்
 குடிநீர்த்து உன்மடியாலிவ் கெரகத்தென்வரயாக
 எனவேண்டுமேயே

அவியணாயல் யாமம் எருமரும் போது மனசாட்சியை வே

அறிவைவே மனமாது

பாவனை சசய்வ தைப்போலி/கோநீயம்

ஆறல் உண்மையல்ல ஆறாயாவினி காரியமா மும்
 ஆறாயது அனந்த, இலக்கமற்ற கவர்ரு, சீதிரையக கெரகீ யும்

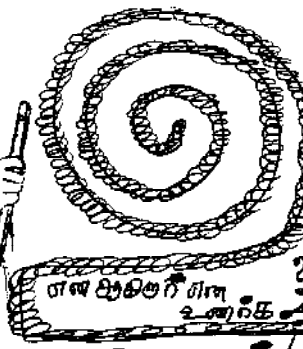
அங்கு கருணையின் நிலையல் இறைவனை வேண்டிக் கெரகீயம்

இறை/உணர்வு எய்யடி கருக்கிறது என்ருவ்???

வினாடி மனசீடி யுகி/ இம்மூ னை யும் உன் ஆ சிரியர்

குரு/குருவரை அறிவாரி. அவருடைய கண்டிய்யு டி

இவைகளை ஏய் விசாரணையுமின்றி யணிந்து உதருவ்
 உன் கணம் / வினாடி வினா பரிமாறப்படுமெ என்கிறார்

குருகுருவழி தம் 69

மாணவன் குணம்
புத்தம் குணம்
திருத்தம் நிதியால் அவர்

உயர் கருணை

அவர் கண்டிக்காமலும் / குணம் க்காமலும்!

மட்டுவாடாவுடன் நலனில் அவர் அக்கறை
கொட்டவில்லை எனப் பொருள்படும் உறவு உடனாக,
நாவகம் வேண்டுகிறது சொல்கிறார்.

அவர் உணர்வுநிலைநிலைத்தகாத, நிறைய அறிவுரை செய்து
பாடலும்தகாத நிறை பொருளுடன், பேசுவார். ஒரு
நடுமை பேசுகிறார்! என உறிவிட்டு அவர் நிறைய பேசுகிறார்
என பொருள் கொள்ள வரக்கூடும். அவர் கூறும்

அறிவுரை யிறைவார்! உன்மனம்

அறிவாகமுடியும். மறுத்தாகும்.

மேலும், தாம் சுகான்களை நியமனம்
தவியகட்டுகிறாய் பொருள், அம் வறண்டிழை
சரிவாரும் உதயாகுதிகள். அவ்வாறாகவல்ல உன்மனம்
மிகுநேர்நகரில் முக்குறைதருது நிறுத்துவீரில் முடியும்.
நான்காம் குறைவும் நேர்நகரில் பறவா! உன்குறை வரைகிற
வனநிலை, உறுதி கொள். சிதவிரல்தகாத் குடத்து முடித்து நிறைய
செய்யக்கூடும். நடப்பத உவமம். தன் பாயும். மயமும்.

மணம்/வினையைத்/ தேடுகிறது.

வினை/உடலை/ உண்டு பண்ணுகிறது

உடல்/விகிதவசம்/ அகப்படுகிறது.

விகிதவசம்/மாயாவை/ கையில்

வைத்துக் கொண்டு; மணம்/ என்னும் தயிற்ருல்

வினை/உடலை/ திட்டபிட்டபடி!

பாறமகூடோடி மீலாமல்/ விஜிநாச்சாரப்படி!

காமகாமாயங்கலா/ சிறப்பாய் நடத்தி
அடித்து நிறைவு செய்கிறது.

அ.....க.....வே
 மணம்/இ ல் லா ம ல் வினை/அஃ.
 வினை/ " உடல்/ " .
 உடல்/ " விகி/ " .
 விகி/ " உலகம்/ " .
 உலகம்/ " நாமரூபம்/ " .
 நாமரூபம்/அஃயாஜல் மணம்/உண்டு.

உகிசாநிபயவது - சர்வார்ப்பணைக்கால்/ எவ்வாழ்,
 பதுமைதளாக்கு - பிரதமார்ப்பணைக்கால்! " .
 மணமயமரீக்கு - அதாவநாமம்! நாமம் அத! எண்
 வேணியாவ் சாமீமா சாகுமயிரு.

78

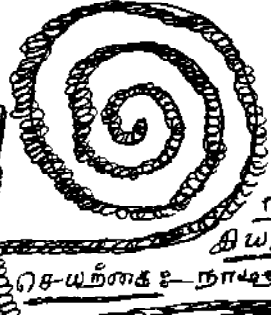
காவம் எனபது? காவம் நிகழ் காவம் செவயம் காவம் என
 முன்று அகில காவம் காவம் கணிக்கியபடுகிறது
 உம் சூன் னறபடி அனுபவ குானிக ள் என சொல்கி னுக்குள் ள்குவ?
 வெரும காவத்தை எண்ணி/எண்ணி/ எவ்வெவன்!
 மனம் உசம் அகியபட்ட மனம் யான் ஆளுரை உரைந்.
 B செவயம் காவத்தை எண்ணி/எண்ணி/ எவ்வெவன்!
 துக்கியவன் மனம் உசம் அகியபட்ட மனம் யான் என உரைந்.
 (மனமடைய என் னமல்) (ஆத் தவன்)
 C நிகழ் (காவத்தை) எவ்வெவன் நவமே/எவ்வெவன்;
 தீமையே/ உலகியென்றும், அநநகந்தி/ எவ்வெவன்
 அநயாபடி அகாவது அநியமமை ந நசமாகி! அநிவவேய அநிவவன்!
 அ அனுபவ குானி என ஆகிய ஆளுரைகள் வாயிவாக அநிவகமம்

நான்! எனது! எனது வானை
 அருள் கொணர்வ ஆசைக் கொடும்
 ஐயம் அகலும் ஆதும் உணர்ச்சி

79

அது! ஆகிய அவனும்! அவன் ஆகிய அது
 கொடுத்த ஓர் விளக்கம்!
 A செயலற்று தாவரத்தையாம்! ஓர் அகண்டானந்த!
 சமுத்திரம்! ஆடும!
 B அச்சுத்திரத்தில் ஈசன்! இவ்மாதம்
 C டீயுநாமம் தாங்கிய ஜலமாநம்
 அது சல! இவ்வாத டீயு மாதம் என்கிற
 சல! இவ்வாமை யினால்! மாயாவின்! ஆற்றல்
 பகுமையாக பெற்றிருக்கிறது ஈசன்! என்கிற
 அத்தன்மையினால் முத்தாமலியும் அது அறைய சமாத
 மெய்யம் அகலும் ஈசன்! சமுத்திரத்துடன்
 D னையகங்க வந்து விடவும் முடியும்!

நாம நாமம் | இயற்கை |
 நாம நாமம் | செயற்கை |
 இயற்கை :- சூதேதின் பின் நாமம் உண்டு.
 செயற்கை :- நாமத்தை அடியிடையாதிகொண்ட சூதும்

அசசு குத்திர ஜவத்திவ் ஜவனினர்
 குவளி ஜவமரகும் குவளி நாமம் குவளி காங்கிய
 அது சில்லு ளள / குவளி ஜவமரகும் ளள அசசுக
 சில்லு ளள மையிலை / மாயர விலி
 ஆமறல் | அனுப்பிரமணமும் வெறு சூடிய விலி
 அந்த சில்லு ளளபது முனதின் / நானி / ளளது
 ளளபதா சும் ளள அசுக ஜவமயக்கம் / அசுக ளள அசுக
 நானி ளளது ளளபது ஜவமயக்கம் / அசுக ளள அசுக
 அசுக ளளபது ஜவமயக்கம் / அசுக ளள அசுக
 மயக்க வாணையிலி வந்ததே நானி / ளளபதா சும்
 நானி ளளபது / மயக்க வாணையிலி
 நாம நாமம் / குவளி ஜவமரகும் வஸ்து வரகும்
 நானி ளளபதும் / நாம சூதேதையும் / வெறுப்பதே சாதனையாகும்

அம்மடி நெடுக்க விரிவாறல் மிஞ்சுவது மணிககு
 னோதனை யம்/வேதனை யுத்தான்
 நம் அண்ணவாகிய ம் பரமாத்மா வான வன்
 மாயாவை! தாம் பற்றிய! நிலைய
 கருவதால் மரயாறல் ளநக விழையும! விட முடி யுத
 ஜ்வாத்மாவாகிய நா ம்/நம்
 மணிககு/ நா சம் செ ய் தா ளவா திய
 நம் அண்ணவாகிய, ஜீவரமாத்மா! நாடி/எனக்க
 அதாவது மாயாவிடம்! அதன் மகனை மணிககு/
 சர் வா ப பண மாக! விடுவ எதய ன்னி!
 வேறு மார்த்தம் கிவ் சி ரயனிபடு சத்தியம்.

பூரண நிறைவு

மனம் உரிமையர்களோடு படிபடுவதால்
 தந்தையின் சூழ்நிலை (76)
 பெரும்பாலும் அவர்களின்
 பிராந்தியத்தின் மனம் தனிமை!
 மனம் உரிமையாக அமைவதால்
 அந்தமாம்! அவசரம்! மனம் உரிமை
 அந்தமாம்! அந்தமாம்! அந்தமாம்!

80: வைத்தியம் :- அம்மா! அம்மா! அம்மா!

என முடிவற்ற உருகி அழைத்து மீதந் காமநகரவை
 நோக்கி வேண்டியது.

உள்ளே மீதந் காமநகர பிரமணம் மனம்

மீதந் காம :- என்னை குடிநீர் காய் பாயா! ஏன் இந்த
 அவசரம்? வேகமே உன்னிடம் கிரகமகளை.
 இன்று கித்தனை அவசரம்! வேகமாம்! இனிமாயா???

மனம்! கிவ்வாக உனக்கு இந்த வேகம்வறாதே.
 இன்று உமக்கு காரணம் என்ன தெரியும்கே???

வைத்தியம் :- உதவேகம்! கிவ்வாய்மாம்!
உருக்கத்தின்
உருக்கமாமம்மா!

மீதந் காம :- உன்னைப் பற்றி புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை
 தெரியாதே! மனம் உரிமையர்களோடு படிபடுவதால்
 உன்னை யும் அவிவற்று என்னைமேலும் அதுசரிமாயா!
 என்னை அந்தமாம் காரணம் மனம்???

புதிய யாத்திரை
 பைத்தியம் :- சென்ற முறை உந்தி ருந்த போது,
 ஆரத்தியல் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று
 எம் அன்பர்களுக்காக கருணாயின்!

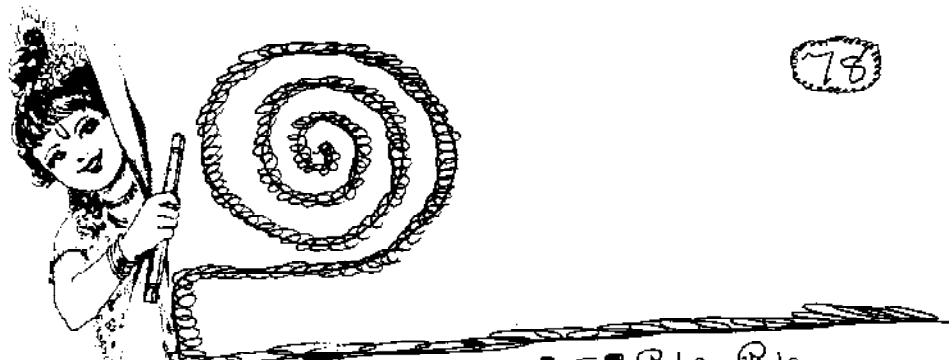
சூ மாயா! ருடகம் ருடத்தியல் கங்கையின்
 தீரோட்டத்தை நினைக்கி நீ மெய் யன்பர்களினி!

சூட்டத்தோடு சூட்டலாய் கவந்தகொண்டு

சூறியான ருடகத்தை குறைவின் ருடக முடிக்காய்
 இன்று என்ன ருடகம்? கங்கையின் தீரோட்டத்

நாயுட்கரணம் சரி கோடை கருவமனை
 ஸாந்தி செய்த கொள் றவம் ஆலி ஓர் அகியை

கங்கையின் படகு கப்பலும் மெலும் பார்த்து தண்டு
 ஆலி மீண்டு கங்கையின் லாரிதரும்! முறத்தார்கரும்!

நுநீறுத்தணக்தாக அன்குமிங்கும் ஓடி ஓடி;

கல்பயும் & மண்ணையம்!

உளி உளி எடுத்த செக்கிறகு-இதன் தாரணையன் னையம்

ரோட்டிவ் ஓடலையட்டியவைகள் நதியில்!

ஓடுகிற குடியம்மலி இதன்காரணை மண்ணையம்

பந்தங்கள் - உன்வாசகமாகிய கலியுக தாழ்த்திவ்ளா

காவகயும் வற்றிய வாகுமன!

எழுதியிட டாடெ நகரக் குடி அப்படியாவல் நங் நக

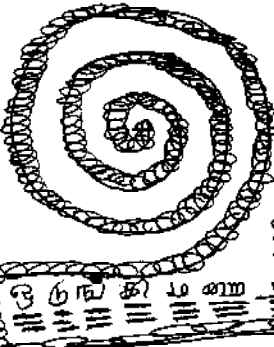
வற்ற வேண்டாமா? அதுதான் கிருந்த கோலமாகும்

வைத்தியம் - அதற்கு கின்னும் காவயில் கியாமமா?

பந்தங்கள் - கலியுகம் என்றவு அவசர! அவசர!

யுகம்! என்னும் கூறாய்மிட்டிருக்கிற ஓய் அக வம்

படு வேகமாக. அடியடையி ஓபுகிறகு போகும்?

அந்தர் தியானம் :-

உ ள் ஓ னி யி ல்

குருவதிமணகுறி ஆருமரகை உணர்வு

புத்தியம் :- புரியவில்லை உயல்கிறது! சந்தியுரியும்படி
 செல்லுபாடுபோகும்! கந்தை
 பந்திகா :- இது ஆரம்பம் ஆகும். அதற்கு அங்கம்
 அங்கமாக! குறையும் எதிரி உடையாக.

குடி இருப்பு உருகும்! பெருகும்!
 குடிநீர் உலவும்! வறட சியாகும்!

அப்படியானால் தானே, அக்கிரியாவால்!

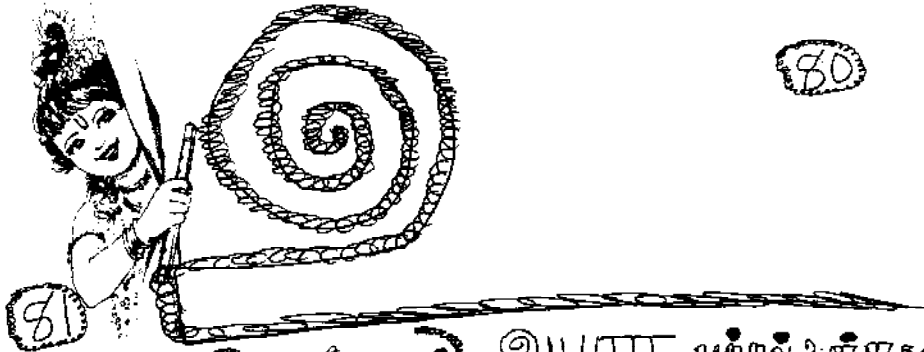
நாரிக்க முடியும்! குறை உணர்வு உள்ள நயற்கை

முடிவற்ற விவரத்து ஒதுக்கப்படுவார்! என அளிக

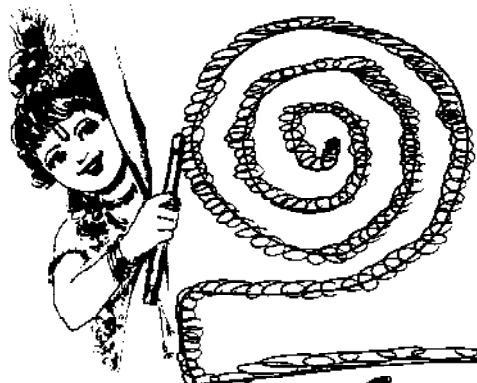
இம்மணிதன் புத்தி! தர்மாத புத்திசூலியாக! செயல் பரவாரை

அதன் அறவை! உலகம் வருவான்! பந்திகவானின்

இருபின் உலகம் வருவான்! பந்திகவகா அந்தர் தியானம் அருள்

81 அது! காவரத்தபதம் அயார் ஆற்றல் உளரது
ஆறல் கணிகுது நிலையிவ் செயல்பட ஓடியரது
மாயர் கவந்தாவ்தான் செயல்பட முடியும்
அதுவும்/மாயர் அவம் கிணந்து கவந்த தே
யநீயகவரன் ரன்ற அசுமி ஆமே இவன் ஸதவ!
குண! நிலையிவ்தான் செயல்படுவான் செயல்பட
ரஜோரத்தமோ! குணநிலையிவ் செயல்பட முடியும்
அதுவும்/மாயர் அவம் மணமும!
கிணந்து கிணந்து தே! இவன்! ஆமே என உரைந்
இவன் ஸதவ! ரஜோரத்தமோ! குணங்கவரன் னும்

ஆக் குணவக் ளாயும் கியங்க ஓடியும்! கிருக்க ஓடியும்!

கிவன் மய குடியாலும் **ஸகவகுணகதை!**

ஏறபதில்ல! ரஜோதமோ

குணவீகரே கிவன் கிருடியும்! கிருக்க ஓடியும்!

கிவன் **கணசாகனயால்!** ரஜோதமோகுண

எந்த விறைய நாமம் செய்கிறே! அந்த விறைய

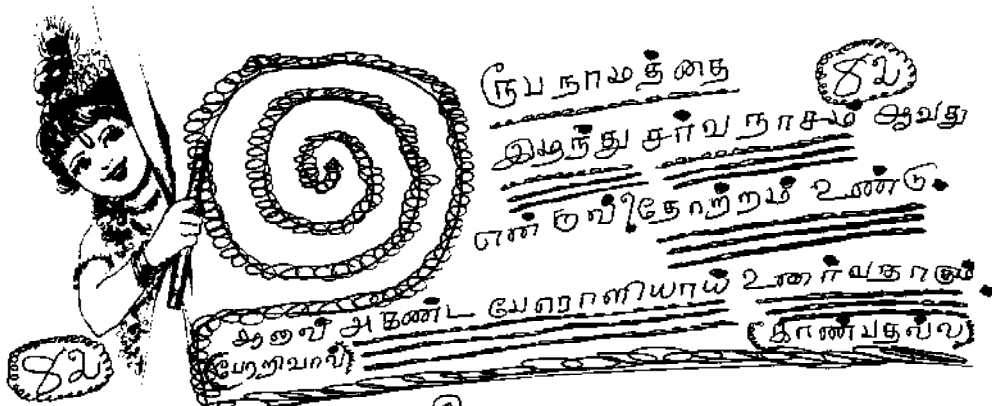
ஸகவகுணம்! கிவன் ஆட்குதிக் கொள்கிறது.

கிவன் வி குடியாலும் ஸகவ குணம் கிவன்

அந்த விறைய கிவன் **கணசாகன!** நாம் எதை விறைய

மறுவிறைய! கிவன் ஸகவகுணம் கிவன்

கிவன் ஆக்ததை விறைய

A நாமரூப! ஜக ஜீவ! உறவுசுற்ற!
 ஸான் ஸாருள்! போமை வேகத்தின்!
 அஸ்திவாரம்! நான்/எனது ஆ.

B மேலே கூறிய அனைத்தையும் நாசும் செய்வது
 ச...ர்...வா...ர்...ப...ப...ண...ம்//ஆகும்!
 மனிதனும் உட்பட 84 லகஷம் ஜீவகோடிகளும்

அண்ட ரண்ட பிரம்மாண்டம்! சுலபம்
கோள்கள் எலிவாய் சூரிய சந்திரமாதிகள்
 ரூபநாமத்தை இயந்து சர்வநாசுகம் ஆவது!
(அயற்கையான தோற்றத்தை)
 எல்லா சூனிய நேரல் வாழ் நுவலே! என்ற
 பிரம்மா...ர்...ப...ப...ண...ம்//ஆகும்!
அதேவே ஜீவன் ஆக்சி ஆகும்.

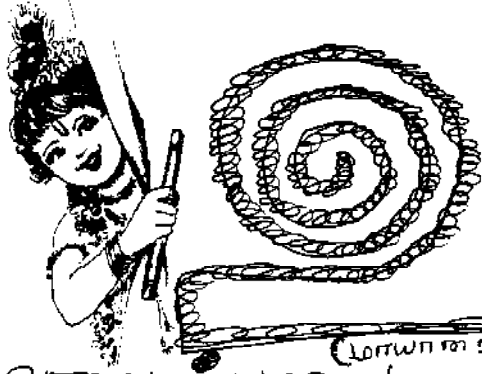
53
 A தெய்வம் தோன்றத் துணைவன்
 B " மறுஷயாமை!

எனக்கும் ஒருவாக்கியங்களையே உள் ஆழ்ந்து
உணரவும்!

A தெய்வம் :- உள் உபாசனா சூர்த்தியானவா உனக்கு
 (குறள்குறையின்) நாயம் / தநதயம் / குறும் / நண்பனுய்
ஆக வடிவெடுத்து வருவார் & வந்திருக்க
கியார்! & ஆ..... வ..... னா!

ரச... ய... து... ரகா... ண... டி... ரு... க... கியார்!
 இது உறக்க குணையா கு ம் என உணரக்
 B மறுஷயாமை :- இது உள் பண்ணியம்
& பாபம்! கணக்குகளை, சரி யார் து

(மாயாலை தாம் பந்திய நுதியல்)

கொடுப்பதை/கொடுக்கும் நுதியல்

எடுப்பதை/எடுக்கும் ”

மாறுவேஷம் அணிந்து வரும்!

ஓர் அ... ர... ச... னீ! ^{போ} _{யு}

சிகழ்யும்! ரகழ்யும்! ^{கவந்தநீயில்}

மறைமுகமாக கொடுக்கும்!

அடாபடியாகப் புடங்கியும்,

வி... நீ... த... ப... வ... னீ! ^{எனவாடுள்} _{கொள்க.}

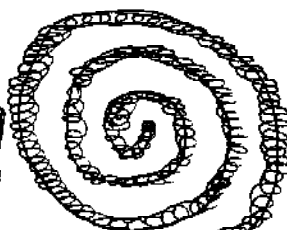
இ து டு ந க த ரு னை யா ட ம் என உ ணர் க.

கியங்கும் நுதியல் சூடியனே! இசிய நுதியல் சூண்றே ”

சு

மணம உள்னவனுக்கு; இயக்க நிலையில்
 இயங்கலைகாண்! அயன்நய்வான்
 இவ்வேவ் அயன் நம்பாண்
 அறிவை உடையவன் கு ன் பா க !
 உயிபாவும்! உயி ஜலமும்! க வ ந த
 பாலை! ஒருபாதகிரத்தில் வைத்தாலும்
 அண்பபறவை! போன்று பாலை மடமும்
 பருகி லிட! ஜலக்கை! சீரமாதவைத்து
 அயன் வேகம் காணின். குறிமம் குறை கூ றுண். ஆ
 மணமந்ற நிறைந்த அறிவுடண் கு
 ள்

நாமரூப/ஐக ஜீவதை |
 தோற்றியலும்; அமை **86**
 கரின் குண தோஷநிகர
 நாசம் செய்து கிருப்பது குன்றே!
 நடப்பது நவமே! என்ற துரியன்
 அவத கிருப்பினி கிருப்பதே! இவத கரு விலக்கிப்பாடு
 யாதும்.

எப்படி என்னால்?
நாமரூப/ஐககலை | குறை காணான்

” ” ஐககலை | குறை கூடாது

” ” ஐககலை | தனிச் சுவையையும்;

பால் | போன்ற வெண்மைமையே உணர்வான்

ஐலம் | போன்ற கலாங்ககலை |

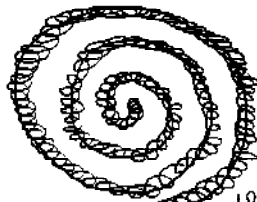
காணான் | புகவான் | உணரான் | நிறைவோடு
கிருப்பான்

எப்படி என்னால்?
நாமரூப/ஐக ஜீவ தோற்றம் எவ்வாறு

பதுமை | குளின் ஆட்டமாகவும் நாண்பான்
 ” தோற்றமாகவும்

” கர் அங்கதம் | நாண்பான் என உணர்வான்

காலம் திரி வரு மவ உணர் குடி யாது இது
வருகியும்

ஓரியன் 87

தோற்றமும்! அந்நிருபியும்!
 ஸந்திரல் ஸ்ரீமயம் ஜோதயின்
 பிரகாச-தோற்றமும் அதற்கு
 உண்டான இருபடி மறைபுகம்

ஓரி! ஸந்திரல் தய து ஆகும்.
 ஓரி! ஸந்திரல் தய து " "

ஓரி! ஸந்திரல் துரு தோற்றமும்! அந்நிருபியும் ஆகும்.

ஓரி! " அதன் அகசயின் சய்த மாகும்.

ஓரி! ஸந்திரல் தோற்றத்தித உடனே காண முடியும்.

ஓரி! ஸந்திரல் தத்தித விநியதான் கேட்க முடியும்.

ஓரி! இல்லையேல் ஓரி அல்லையே இல்லை.

ஓரி! " ஓரியின் இருபடி இல்லை.

யாநாள் :- ஓரியின் ஓரி சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குரிய காரணமாக
 ஆறில் ஓரி உண்டாகும்.

தாவரத்தின் ஓரி/ஆகிய ஜோதியே/ஓரி/ஓரி/ஓரி
 ஓரி/ஆகிய ஜோதியே/ஓரி/ஓரி/ஓரி

ஓரி/ஆகிய ஜோதியே/ஓரி/ஓரி/ஓரி

ஒலயினி 88
 அசையும்! சயிதும்! எளி
 ளுளியினி நிகுவாகிய மாயா
 கவந்த துலியல் தேரணிய
 அசையும்! அதன்
 ஸய்தும் சுகவாநை உளங்க

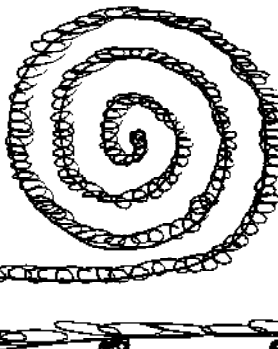
மனதின்/துலியல் நாமருபம்/வையுயேடு
 தோடி குணங்கள்/கவந்திப்புகின்றன.

அத்தோடி குணங்களை/ ண்ணியபாயம்/ எ
 பந்த மொகடம் ளன்றுமே சயிப்புகிறது.
 அதன் அவை உணியையற்ற எதுகை

ஐந்தியம்/ஒளி/யேயாகும்/ருப
 அண்டரண்டிரமமாண்டங்கடம்
 ஒ ளே நாமருப தோற்றம் ரி அவ்வி யே/சுகம்

அ து தா வா தி த ப ர மே யா ரு ம் ளனைக

ஒலி/என்பது முதலில் பிரணாவம்!
 என்மதி டிஹான்கள் எசுரலியர் கினத ஓடும் மொடுகுமாக
 மாயா/என்றுமே; மூலப்பிரகிருதி/என்றுமே;

சுழற்சியணர்
 ஒ ழு க் க ம் என் னு ம் ;

ஓ லாயகம் | என் னு ம் ;
 (சுழமுனை இதை)

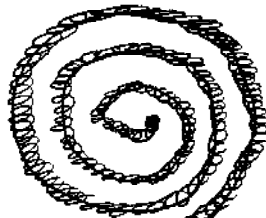
சுழ்ஓசை | என் னு ம் ; அனந்திற் றும்
 முலாகாரம் | என் னு ம் ; பவவநிலிகளில்

அதன் கியக்கத்தின் நிலை தண்டு, அகிய
 மநீயனான்களின் வாயிலாக அநிக் கும.

ஓவி | என் னு ம் ; ஓவி | விலிருந்து நோன்றியதால்
 அதாவது ஒரு கோற்றத்திலிருந்து நோன்றியதால்

” சமத்திம ஜவத்திலிருந்து கு ட அள வு ள் ற

ஐவம் | நோன்றியதால் அதன் அசைவானல் அதன்நிலான
 ஓவி | விலிருந்து முாயா விலிருந்து அள வு ள் ற

இருமில் தோற்றம் ரூபமம்
தோற்றத்தின் இருபு நாம ரூபம்.

அற்றல்/சுக்கி

உண்டான ஏதன் அநிக.

அந்த ஆற்றவிலை இருப் பிலை தோற்ற மும்!

தோற்றத்திலை வி கருப்பு மும்! காண

தாறய! உண்டான ஏதனை அநிக.

குலியால் தோற்றமும்! தோற்றத்தின் குலியும்!

உண்டான ஏதன் அநிக ஸ்ரீ லக்ஷானந்தன் சொல்லார்.

அந்த ஓவியம்/ தோன்றிய தோற்றத் தைது!

இடபிசா ரூபங்களை! அந்த குவிபந்தம் விரோகம்

தாந்தம் கிருமையை கிருப்பது போல்து ரி உ ச ம்

பரிசுத க்கொண்டது / அக்கவையான்.

பிண்டம்என்பதுஜடமெஃ ஜீவத்தோற்றமவ் ல.

அண்ட | ரண்ட | பிண்ட | பிறமொண்டங்கரும் |

அமுதத் துளியில் பறப்பல் போல்
 பாசிமணிகளில் | தே நூலில், கோங்க
 காய்மட்டையோன்று பிரணவநகரில் |
 நிமிஷநயம் | அசையயம் | சுபவயம் | கியஸ்பாக |
 நடைபயதுகிறது என மதிப்பானிகள் சொல்லார்.

கிது ஒளி | யிவ்வந்த ஒலி | மின்ஆற்றவாஹம்

அங்குல கோள்கள் | சூரியசந்திராங்குகளும் |
 உலகங்களும் | ஆகிய இ | சொடுப
 வ்களும்

கோற்றமும் | இருப்ப | மரய் | தோன்றியது

ஒளி | ரண்ற காவாதித | பர | மிமம் சொடுபமரமும்

அதன் | அசையம் & சுழற்சியும் |

இல^{என்ற} இளை^{என்ற} சப

தாந்தாங்களினா! ^{வார்த்தைகளின்}

அந்த & அனாந்த ^{பாறைகளும்}

இளைசுகளும் என உணர் க.

அந்த ^{பாவனை} இளையினர் அறிவின் ^{அன்புகளும்}

அனாந்த ^{இளையின்} சமஸ்தின்

^{முந்தையது} பிறவா ^{நினைவின்} இயன் ^{அக்கியமும்}

^{முந்தையது} பண்ணியபாப ^{இணைமரண}

சு..... ழ..... ற்..... சி! ^{அதன்}

அதி பரிபூரணங்கள் வாக்காது அறிவினும்
இருவது சூன்யம் ^{சு} பாபா
நயிபது நயனம்

அருளித் தேவையு:- 93

நான்/எனக்கற்று

முயற்சியும் மிடநுடையவீடு

சர்வாநம்பணம் ஒன்றை அருளித் தேவையாகும்

86

அருளும் & வொருளும்!!!

அருளும் வொருளும்/இருதுருவங்களாகும்.

அருள் ராஜ்ரூல் ஒளிஆகும். வொருள் ராஜ்ரூல் இருள்ஆகும்.

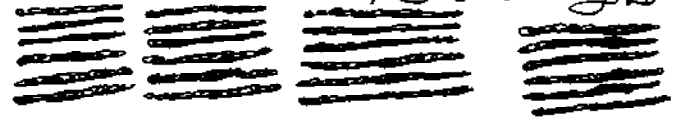
அருள் கல்வார்க்கு அறிவுவகம் **பக & பர** குத்தி இல்லை.

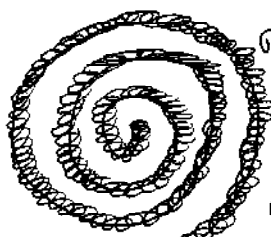
வொருள் " அறிவுவகம் **நாம நுபுக**

ஜீவ ஹ்ரு, சஹ்ரு, ந டய்ஸ்

போக்குவாறு, தொடுக்கல் வாங்கல்/லாபநஷ்டம்

இல்லை • ஆறல் அருளிமடமும் தேடி றல் யோதும்.

பொருளித் தேவதாசு 94

நானி என்கிற ஆம்
 ஆதலால் அவசரம் யபயம்
 யோடடி & யொடுமை யறல்
 பொருளித் தேவதாசு

அருள்தேடிற்று?

இவ்வுலகம் எனச்சொல்லிய இனத்தம்

உன்மனம்! ஒளந் து!

வினா அறிந் து! விசும கிந் து!

கடின உழைப்பிலாமல!

இயல்பாக உன்மனத்தேடிவரும்!

அங்கு! மன அழுத்தம் இராது.

” வினையின் கருமை ரகாடுமை ”

” விதியின் விளையாட்டு ”

ஆதலால் அகண்டானருமாய் மாறும் நிலை உண்டாகும்

பொருள்/ 95
 விவலாபத்திற்
 னகாடுபீயநைப் போலும்
 னபொருள் போலும், கெடுதலும், ஓன்று
 ஆறல் 299) மில்லு.

A அநாபக & பர ஆக்கியதொடுக்கும்.

” சிவபகில் வாழு நெறு முறைகளை!

உணாக்கி/ பற்றற்று/ வாழ்ந்து

ஸம்ஸார சூறு/ யடியா வணைம்,
 பாதுகாக்கும்.

B பொருள்/ பண & பண/ போவா/
 மோவா/ வேகத்தைக் காட்டும்.

நகாடுக்க ஆடியாது. நகாடுக்க ஓன்றுமில்லை.

அது காணல் ஐயமாகும்/ காண்பது
 காண்பகாடுசரி. வீணில் அகிலமாய் அடியும் செய்வியவாது.

மன எண்ணங்களை
 இன்னது! கின்னவதை
 என்னோ? துன்றர் 96
 ததை சொன்னார்! செய்தார்
 என்னோ? விவகார சக்தியை
 பிந்தையதுவதெவ்வதே தர்மகாரியமாகும்.

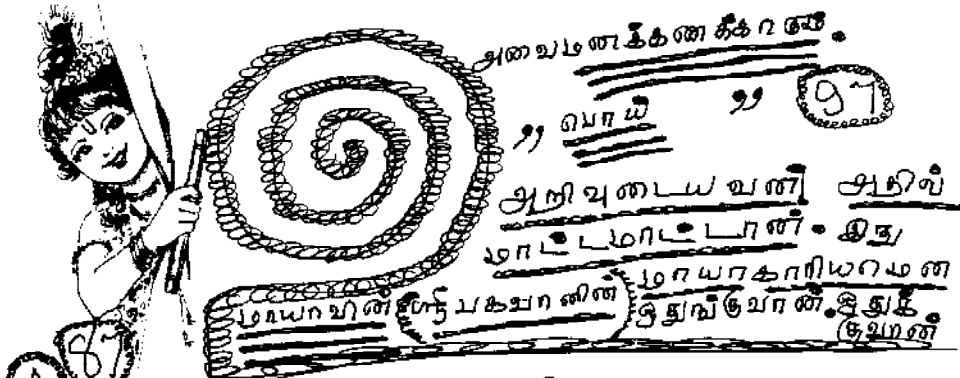
ஒரு நாமரூபகுளிமந்தவானிடம் சரண்புகுந்தால்,

ச...ர்...வா...ர்...ப்...ப...ண...ம் செய்கார்
 அ...ரு...நீ...த...க...டி...க...வி...ந...ண...ட...லி

மனம்/மறத்தாகும்/அறிவாகும்
 வினை/ஸாந்தியாகும் செயலிசுக்கும்
 விதி/உயல்பாகும்/ சூன் பின் தர்ம

தாரியங்களை மறந்தி அமைக்கும் • தருமைகொடுமைகள்!
 தாக்நாவண்ணம் • சொடர்அமல் சூடி உந்துநிறைவு

மீட்பகவான்/கலியலோ! மீட்புறான்கள்/கலியலோ
 மீட்பதீகுருவாய் வரும்! அ...ர்...வ...து
 மீட்பதீகுருவைகாடும்! அ...ர்...வ...து

A 87
மனம் என்றால்; நாமரூபஜகஜ்வ
தோற்றங்கள் இன்னது & இன்றால் என
குற்ற
ரகநாமாத விரித்து சுர்ப்பனை எண்ணுகிற

B
ஆடவிரிவதரகும். இதனவையே மனை வபனகும்.
விரி என்றால்; மேலே கூறிய குற்ற எண்ணங்கள்
புண்ணியபாபமாகவும்! இன்பதுன்பமா
(தவம்)

நன்மை தீமையாகவும்! சுகதுக்கமாகவும்!
மனதின் நாள்/நனதின்! காரணத்தை அடித்துக்கொண்டு
பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மன எண்ணங்கள்

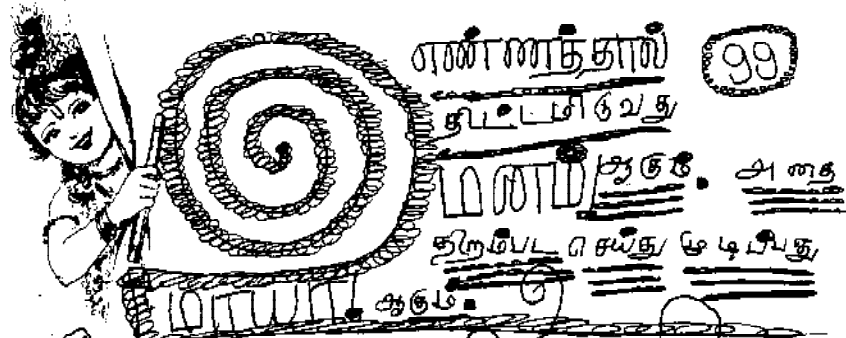

மாயா/செய்யது 98
 மனதுககு/நெரியது
 ஆகவே மனம் நான் என்னை
 நான்/என்கிறேன்
 கர்ம காரியம்
 தளிர்ப்படிக
 உதரமென

மாயாவின்/மீட்பகவாரியை
 மனவைத்து/நான்செய்யதை
 நானே/அனுபவிக்கப்போகிறேன்

என்னுடைய/சொகுது மனம்
 என்கேடு
 வாங்கி வந்ததே வினை ஆகு மனம் அறிக
 அனுபவிக்கப்படுகிறது

வினை என்குள்; மனதால்கேட்டு
 வாங்கிவந்த வினை முட்டையை
 மனம் & மாயாவால்
 திட்டமிட்டு

ஜீவர்களின்/வஸாயினர்!
விகிதாச்சாரப்படி! பாரபகலனோடியும்!

இவ்வாமல்! லோகீடு வரவாகவும்!

ரகாடுத்தல் வாங்குவாகவும்! எப்படி என் ஓகி?
நீ ரகாள் நது

உன்னதெகாலும்! நீ தினி நது உன்னதே, தினினும்!

நீயாது காத்தது உன்னியாது காக்கும்! என்னுந் தீயவா

ஜாமாயாநாடகமாத! மாயாவால்

ஆனந்தம் பெற முடியும். 100

எப்படி உதவுவந்ததாயினாலும்
முனி & யினி தரிசனங்கள்
செயல்கள் கிடைக்கச் செய்யும்.

நடந்த முடிக்கப்படுவதே!!!

விகி! என சீர் கூறான்களால் கூறப்படுகிறது.

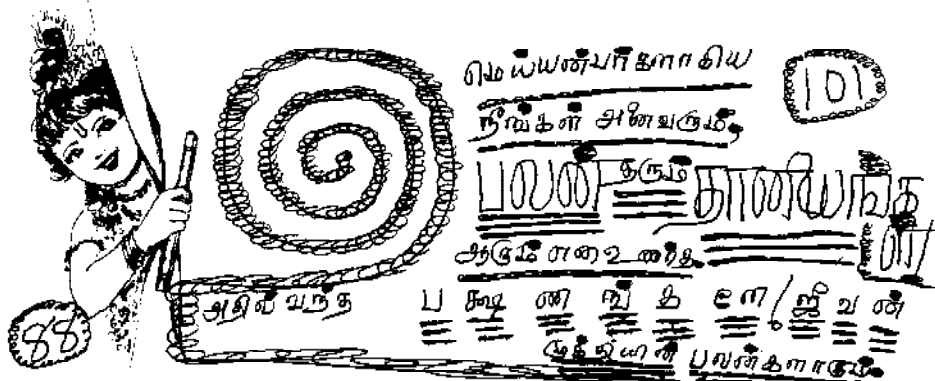
மனம் & வினை & விகியால்!
நிரணயிக்கு! நடக்கப்படுவதே கவிர்ப்புகள்
இதை மாற்றவும்! மறுக்கவும்! விவகரங்கள்

எவருக்கும்! சீர் உரைத்திருக்கும் உரிமை இல்லை

ஆனால்? மந்திரவாணிடம்! மாயாவிடம்!

சுரண்புகுந்தால், சர்வவார்ப்பணம் செய்காள்.

ரஸீலாள் நவமாக மணி, ஆனந்தம் பெற முடியும்.
சு. பரம.

ம... டி... ரி... ரு...

அருள் தானக் குழந்தைகளை!

மடல்கள் ^{இனி} வெளிவராதது!

ரண்டி உடன் கலங்கு! வேண்டாம்

” மயங்கு! ”

” ப... ய... மி! ”

” சந்தேகம்! ”

” அயர்வு, சோர்வு! ”

பயமற்ற உணர்வு! தயக்கம்! தளங்கம்! அற்ற
ஆனந்த முடி வெற்று ஊட்டமே என்ற அனை டாண்ட முடி!
வே..... ண்..... ரு..... மி.

இந்த யாத்திரி ஏறையை

102

நடத்தியது விதை

குருகுமாரி ஹரி களி

சுருகுமாரி ஹரி

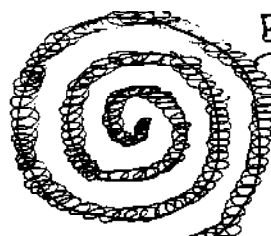
கா... ம?

(இந்த உடையுக்குகொச்சி)

↑ ஓயவு கொடுக்கின்றன என்று எம்!

அன்புத் சூத்திரங்கள்! அவைரின பாதமயநி
யணந்து உயிரைக் கொள்கி சூத்திரம் பாபா

தயாரிப்பு:- 103

மாநயா
பரம்!!

ஆகும்குறையாக

அஹம்? யாம்/ உங்களீ!

இவ்வாருவருக்களும்

அந் தாயாமி/ ஆகவும்

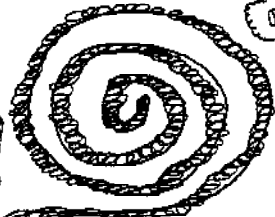
புறியக்கக்கில் எல்லாமாயும்

இயங்குவதை அடங்கியிருந்து

உணர்வால்கண்ணாந்து

அநாதம அடையங்கொண்ட

ஆகுகுறி வாழ்த்துகி லும் உங்களைச் சூடியும்
சூடியாகதை கிழைக்கியும் சுவதியும் இதுமக்கியும்
இயிபது குணம் தயிபது மயமே சூடியாரும் சூடியாரும்

ஸத்திய வாக்கை

104

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

ஸத்தியம் பேசினால் தர்மம் நினைவாகும்!

ஸத்திய வாக்கு!!!!

சுரத்தையிஸ் தற்கவனத்திஸ்
நம்பிக்கையும் / நம்பிக்கையில்

அசைக்கமுடியாத

வைராக்கியமும்!!!

கொண்டால்

மடமும்! ஞானம்

லபிதமாகும்.

அது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!

அ..... தா..... வ..... தி?

① அடைந்து விட்டாய். ② பெற்று விட்டாய்.

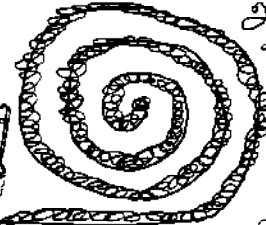
③ உன்னால் முடியும். ④ கதை முடிந்தது.

⑤ முடிக்காமல் முடியுமாம் ⑥ உங்களை முடித்து விட்டோம்.

உன்னுடைய பழக்க
 வழக்க, சயவ, தவன 105
 சந்தேகமே உன் ஜீவனுக்கு
 (மதை துக்க)
 உருவத்துடன் மைய ரகரத்தின்
 உன் மூக்கு வாக கிய திட உறுதி மயகரை
என்ற பல பல வாசக மெல்லாம்.

உபசார	/	வ ச ன ம ல் வ.	
அவங்கார		”	o
மயக்க	/	விளையாட்டின்	”
பகட்டாண		”	o
திசைநிரூபம்		”	o
கண்துடைப்பு		”	o
ஏமாற்றும்		”	o
சமாதான		”	o
பரிவாண		”	o
ஸாந்தி சமாதானம் கூறும்		”	o

அந்த ஜீவனை!

106

சாக டி ய் யா யா க

ஸ்து குருவாக்கிய தம் பித்தை

அ ஹ வ் கா ர மா கா து

அது அவர் சொல்லி ய பா கும் ளை உணர்.

இமை & சூந & பரம்

இவர்களின் **ஸக்திய** வாசகமாகும்.

ஜீவன் முக்தியை ஸந்நு விட்ட ” •

பரநிஸேக்கு உயர்ந்திவிட்ட ” •

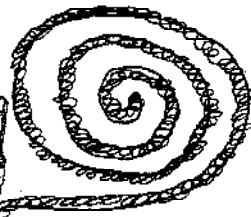
அந்நானத்தை நாசம் செய்த ” •

நிறைப் பிணியை ” ” ” •

அதுவேயாதி! எடை உறுதி செய்த ” •

உங்கள் வசூதியத்தை அடைந்த ” •

நிங்கள் வந்த காரியத்தை முடித்து விட்ட ” •

வியாபாரம்! விளம்பரம்
ஆடம்பரம் முதலியவை
குடல்

ஜவன்முக்கி
தாஸம் மடிந்த பின்

என் ப து
தான்
பெறுவதில்

” இறக்கம் போகும்

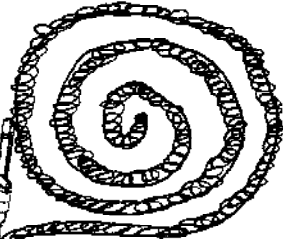
பெ..று..மு..டி..யு..ம்
மனம் இறந்தாயின்!

பெ..று..ப..தா..கு..ம்!

மனம் இறக்கல் :- அகிந்தியம்
விருப்பு வெறுப்பற்று

போகும்! நிறைவு
என்பது
தா கும்.

சந்தேகத்தால்
கொங்கம் தேறும்.
தளங்கத்தால் தலக்கூம்
கலககூம், உண்டாகும்.

108

மனதலக்கூம், மனபயமாகும் ஏதென்கூம்

முன்கூறிய வாசகங்களின்

சந்தேக / காங்க, தலக்கூம், பயமாற்ற

உறுதிநம்பிக்கையே!!!

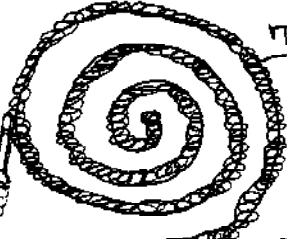
ஆவன் முக்கி ஆகும்!!!

நம்மாயும்
முடியுமா? உத
↑ நடக்குமா? என்ற

சந்தேகமே / உங்களுக்கு

ஐயமரணபிரவர்ப்பிண ஆகும்.

கருபாயா.

நாம ஜீவன் முக்தன்
எய்யடி ஆக முடியும்?

109

உலக வாஸினை உபநிசந்தம்மை
விடிக் கிலகவிலிஸ்யே?

நமோஸி அடியாது, ஒன்ற

சயவ சந் ககமே உன் ளுகிரி ஆகம்.

ஜபன் முக்கி என்பது

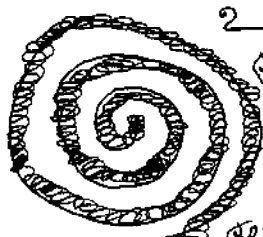
- 1) எசன்று அடையும் இடம் அல்ல
  - 2) காணும் வஸ்துவும் அல்ல.
  - 3) ரகா டுத்து எறும் வஸ்துவல்ல.
  - 4) வாக்கால் விளக்கும் " "
  - 5) பநீயகவாலும் காட்டும் " "
- 1) தன்னை அறிந்து தானாக இருப்பது.
  - 2) நாம ரூபம் நாசமா கி மண் ஆவது.
  - 3) ஜீவனம்! எசனும்! அவேகநிலையில் ஒன்ற வது!
  - 4) ஆணவம்! கர்மா! மாயா! நாசமானதில்.
  - 5) ஸத்குரு ஒருவரால் தான்
- உணர்ந்த முடியும். காட்டவும் முடியாது
எதிர்த்தும்

உன் சந்திரோயா நீவை 110
 என்று பட்டகோஅன்றே
 உன் சந்திரகக்ஷமா ரொரித்து
 விட்டது. அது இருந்த கிட்சிர்
 இருந்த வரஸிதைய உய்யோது
 அருக்கிறது. அதுவே உன் தையயருவது கிறது.

**ஜீவன்முக்தி/வற்றவர்கள் எய்யடி
 நாமரூப உலக/தாண்பர் எண்டுலி?**

- 1) அனைத்து ஜீவ வேஷம் போட்டுக் கொண்டு
 பந்தவாணை அயங்குகிறாள் என காண்பர்.
- 2) எல்லாம் வயம்மைகளை, எல்லாம்
 வயம்ம வாட்டமே என காண்பர்.
- 3) வினை யின்படி பதுமைகள் ஆடிக் களிப்
 பதால்; வினை ஆடி முடி கிறது என காண்பர்.
- 4) திட்டமிட்ட காரியம் திட்டமிட்டபடி,
 நடைபெறுவதால் சந்தேகம் இல்லாதிருப்பர்.
- 5) இயக்கநிலை யில் ஒருவரை எண்ணும்; இருப்ப
 நிலை யில் ஒருவரை எண்ணும்; அசைவந்திருப்பர்.
 உபேகி துக்குதாலும்; உபகம் கிரபயயரினும்;
 சந்தேகம் இல்லாமல் கருங்கவசியோல்கிருப்பர்.

உங்களை முடிக்காமல் (111)
 முடியோம் :- மனம்தான்
 நடையறிந்து
 அறக் கருணையினாலும்
 மறக்
 முடிக்காமல் யாழ் முடியோம்
 என்வர குள் கொள்ளல் வேண்டும்

உன்னை முடியும்! ஜீவன்முக்தன்
 ஆகிவிட்டாய்! வயற்று விட்டார்கள்!
 அடைந்து விட்டார்கள்! உங்களை
 முடிக்காமல் முடியோ
 என்ம உங்கள் சத்குருவாக்கை ம்!
 நம்பியவர்களாவரவரோ
 அவரவரல்லாம்!!!
 ஜீவன்முக்தரே!!!!
 இது சத்தியம். இது சத்தியம். இது சத்தியம்.
 இரும்பது குன்றே. ச யாயா.
 நடையறிந்துவமே.

இத்தனை அந்தங்கள் (112)
 இரும்பும் செயல்
 அற்ற காடும் மறையவுடன்
 இவ்வந்து செயலிடக்
 சுடையதற்கும்

பிரம்மஜேயம்!

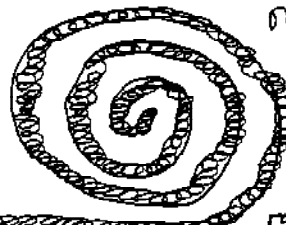
பிரம்ம ஜேயம் என்தும் ; பிரம்ம
சொடீ பம் என்தும் ; பிரம்ம நேத்திரம்
என்தும் ; ஆதி பநீ மஹானீ கள் சொலீ வர்.
அஃஃஃஃஃ நாஃஃஃஃஃ வஃஃஃஃஃ து?

பரப் பிரம்மத்திற்கு ! எங்கும்!
ராமாய்! அனேகமாய்!

லிககள்! கால்கள்! கண்கள்!
காதுகள்! வாய்கள்! உண்டுஎடைஉண்க.
எங்கும்! எதையும்! எவ்வா உற்றையும!

அறியும்! ஆறல் அறிக/ எதுவும;
எவரும்! அறியார்! அகில் எவ்வாம்

உண்டு ஆறல் எவ்வாம்என்ற எந் தநாமடுய
முடி அகில் அல்லி
கூ பயா

ஸத்குருவாவார் (113)
 சீடனை நமஸ்கரி
 வேண்டும் என் ஆம்
 ஸத்குருவார் | ஸத்குருவை
 நமஸ்கரிக்கும் மனது அளிக்
 நமஸ்கரிக்கவே கவரிகளின் மலம் ஆம்.

புருகண்டாஸாரி வாக்கு

புருவங்குரு & ஸத்குருவார்

ஆகிய இருவரும் ஒருவருக்காக

ஸ்வார் / புருகண்டா நமஸ்கரிக்க

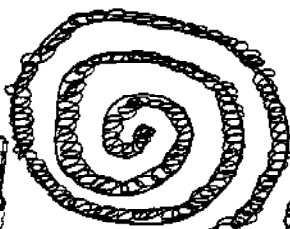
யுடனர் / ஒருவரை ஒருவ

சார்த்தியுக்கவேண்டும்.

எப்படி என்ருவ்? :- சீடன் :- நம

ஸத்குருதேவார் / நம்மை காட்டக்கே

நிறி / அருவார் என்ருவ் காட்டக்கே

ஸ்ரீஸ்துருகுருவக்ஷம் 114
 செயல்பாடு இல்லையா
 அறிக அறல் வேரகமாயா
 ஸ்ரீபகவானிதி சூருயுணி
 செயல்பாடுகி குர் எள ஸ்ரீபகவானிதி செயல்பா

வடலோம் ஸ்ரீஸ்துருகுருவக்ஷம்
 நம் சீடர் தடைக்கேற்றப்
 புவான்! ஸ்ரீஸ்துருகுருவக்ஷம், தடைக்
 தேற்றப்பட்டுவியடாணி
 ஸ்ரீஸ்துருகுருவக்ஷம்; பாரியுரணநம்பிக்
 இடுக்க வேண்டாம். கை
 இங்கு இருவரை இருவர் சார்ந்திருப்பது
 ஸ்ரீஸ்துருகுருவக்ஷம்? : குழந்தையுமும்
 துள்ளுவண்டியும்! போல்
 இடுக்க வேண்டாமென்று உணர்ச்சு

குழந்தை தள்ளுவதால்
 வண்டி நகரீகிறதா? 115
 வண்டி நகரீ வதால் குழந்தை
 தள்ளுகிறதா என்பது,
 இரண்டுமே ஒரு காரத்தில்
 நடைபயந்திரவீதரன் சுகமாக
 தாரியம் நடைபயம் குடியும்.

சுவரைப்பிடித்து நிற்கும் ஒரு
 குழந்தையானது, நடக்க உதுவான
 நிலையில், ஒரு தள்ளு வண்டியை!
 பற்றிக் கொண்டு நிற்கிறது. என அறிக.

வண்டி நகரீந்தால்!
குழந்தை நடக்கும்.
குழந்தை நடந்தால்!
வண்டி நகரும்.

வண்டி நகராமல் குழந்தை நடக்க முடியாது.
 குழந்தை நடக்காமல் வண்டியை தள்ளாமல்
 வண்டி நகர முடியாது.

ஜீவன் முக்திக்கு 116
 செவ்வும் சீடன்
 ப்நீஸ்துக்கு ருவைப்பற்றி
 தொண்டுதான் செவ்வ
 முடியும் அங்கு ஒருவருக்கு
 தெரவுதர் அலுசுடயமாக
 கிருக்கவேண்டும் எதை உணர்ந்தாகிறதும்

வண்டி ஜடமசாருமம்!
குழந்தைகளுவ ” !

அ.....கு.....பா.....வ் ?

ப்நீஸ்துக்கு (செவ்வும்) **பரம்** ஆ
 (செவ்வும்) **ஜீவன்** ஆ

முடிவியல் முண் ஆ
 இயக்கம் அந்நதம்! இயக்கம் அந்நதம்!

ஒ ன் னை ஒ ன் னு | சர் ரீ ந்தி ருக்கால்
 அகண்டாநைநதமாய் நானை வுறும்
 இவ்வுய் ஒன்றே. **பு** **பாபா** கண்ணை
 நடப்பது உவவே.

*Abode of Love
You Are Everything!*